

Sygn. akt V Pa 75/19,

Sygn. akt V Pz 16/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Opolu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Wojciech Sabat

Sędziowie: sędzia Daniel Chorążki

sędzia Tomasz Wierzchowiec

Protokolant: st.sekr.sądowy Ewa Polewka

po rozpoznaniu w dniu **28 listopada 2019r.** w Opolu na rozprawie

sprawy z powództwa K. B. (1), M. B. (1), H. B., A. B., M. C. (1), T. C., M. C. (2), B. C., R. D., K. M., M. D. (1), E. D. (1), B. G., L. G., E. H., G. H., T. J., U. K., B. K. (1), L. K. (1), L. K. (2), M. L., P. L., A. M., E. N., A. P., M. P. (1), E. P., T. P., M. P. (2), H. R., A. S. (1), J. S., B. S. (1), R. T., D. T., J. D. (1), G. Z., A. Z., J. Ż.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S.A. w B. oraz Zakładom (...) S.A. w O.

o odprawę pieniężną i ewentualnie o odszkodowanie

na skutek apelacji powodów i zażalenia pozwanych

od wyroku Sądu Rejonowego w Opolu Wydziału IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 26 marca 2019r. sygn. akt IV P 690/16

I oddała apelację,

II oddała zażalenie,

III znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego i zażaleniowego.

/na oryginale właściwe podpisy/

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 26 października 2016 roku powodowie B. K. (2), B. H., B. A., B. M. (1), C. M., C. T., C. M., C.B., D. R., D. K., D. M., D. E., G. L., G. B., H. E., H. G., J. T., K. U. (1), K. B. (2), K. L. (1), K. L. (2), L. P., L. M. (1), M. A., N. E., P. A., P. M. (1), P. B., P. T. (1), P. M. (2), R. H., S. B., S. A., S. J., T. R., T. D., V. D. J., Z. G., Z. A., Ż. J. wnieśli o zasądzenie solidarnie od Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B. i Zakładów (...) S.A. z siedzibą w O. na rzecz:

1. B. K. (2) kwoty 15.566,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
2. B. H. kwoty 17.233,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.12.2013 r. do dnia zapłaty;

3. B. A. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19.07.2014 r. do dnia zapłaty;
4. B. M. (2) kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
5. C. M. kwoty 17.595,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.05.2014 r. do dnia zapłaty;
6. C. T. kwoty 12.978,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
7. C. M. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
8. C.B. kwoty 12.588,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
9. D. R. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
10. D. K. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
11. D. M. kwoty 15.214,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
12. D. E. kwoty 13.211,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
13. G. L. kwoty 12.565,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.12.2013 r. do dnia zapłaty;
14. G. B. kwoty 15.946,02 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
15. H. E. kwoty 14.521,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
16. H. G. kwoty 23.992,38 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.12.2014 r. do dnia zapłaty;
17. J. T. kwoty 15.572,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
18. K. U. (2) kwoty 11.049,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia i zapłaty;
19. K. B. (2) kwoty 18.940,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia i zapłaty;
20. K. L. (1) kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia, zapłaty;
21. K. L. (3) kwoty 17.220,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
22. L. P. kwoty 12.204,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r, do dnia zapłaty;
23. L. M. (2) kwoty 16.508,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
24. M. A. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r do dnia zapłaty;
25. N. E. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia: zapłaty;
26. P. A. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01,02.2014 r. do dnia| zapłaty;
27. P. M. (1) kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia; zapłaty;
28. P. B. kwoty 12.417,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r, do dnia zapłaty;
29. P. T. (2) kwoty 16.022,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.08.2014 r. do dnia zapłaty;
30. P. M. (2) kwoty 12.470,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
31. R. H. kwoty 14.012,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r do dnia zapłaty;

32. S. B. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
33. S. A. kwoty 11.846,68 wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
34. S. J. kwoty 19.168,86 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.11.2014 r. do dnia zapłaty;
35. T. R. kwoty 19.186,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
36. T. D. kwoty 15.032,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
37. V. D. J. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
38. Z. G. kwoty 12.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
39. Z. A. kwoty 16.027,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
40. Ż. J. kwoty 12.348,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;

W przypadku oddalenia przez Sąd powództwa o odprawy pieniężne w ww. wysokościach powodowie wnieśli o zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz ich rzecz ww. kwot wraz z wskazanymi odsetkami tytułem odszkodowania.

Powodowie nadto domagali się także zasądzenia na rzecz każdego z nich zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości trzykrotności stawki minimalnej.

Uzasadniając żądanie pozwu powodowie wyjaśnili, iż od pozwanych spółek dochodzą solidarnie zapłaty odprawy w wysokości sześciokrotnego ostatniego wynagrodzenia, jakie otrzymywali u pozwanego (...) SA zwracając przy tym uwagę, iż rozwiązanie ich umów o pracę nastąpiło w związku z prowadzoną restrukturyzacją w związku z czym w ocenie powodów powinni byli oni otrzymać odprawę łącznie w wysokości dziewięciomiesięcznego wynagrodzenia, natomiast otrzymali ją jedynie w wysokości wynagrodzenia trzymiesięcznego.

Powodowie wyjaśnili, iż spółka (...) S.A. jest była spółką Skarbu Państwa. W ramach prywatyzacji akcje spółki były sprzedawane na rzecz jej pracowników, którzy w swoim czasie inwestowali w spółkę wszystkie swoje oszczędności. W wyniku tak przeprowadzonej prywatyzacji (...) SA roku 2011 była już spółką prywatną. Przy czym, co istotne, właścicielem akcji ww. spółki byli wyłącznie pracownicy. Była to typowa spółka pracownicza, w której ogromna większość akcjonariuszy była jednocześnie jej pracownikami, w tym w dużej mierze prostymi pracownikami produkcyjnymi. Jak w większości tego typu spółkach akcjonariusze - pracownicy nie zachowywali się, jak typowi właściciele spółki, posiadający kapitał, którzy otrzymują zysk z wypłacanych dywidend, lecz nadal traktowali pracę w spółce, jako ich główne źródło utrzymania. W ten sposób posiadane przez nich akcje były gwarantem stałości i kontynuacji zatrudnienia samych akcjonariuszy - pracowników, jak i tych pracowników, którzy akcji nie posiadali. Jednocześnie akcjonariusze tacy, tak jak i w innych spółkach, której podstawowym akcjonariatem są jej pracownicy, pozostawiali całościową, faktyczną kontrolę nad spółką, bieżące nią zarządzanie oraz ustalanie strategii spółki długoterminowej Prezes tj. pani C. Z.. Wszyscy akcjonariusze - pracownicy pokładali bardzo duże zaufanie w Panią Prezes. Dalej powodowie wskazali, iż na początku roku 2011 spółka (...) S.A. stała się przedmiotem zainteresowania, jako możliwy obiekt przejęcia przez inne spółki działające w branży cukierniczej. Pierwszym podmiotem, który wykazał realne zainteresowanie przejęciem pozwanej ad. 1 była firma (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. pana K., który jest właścicielem marki (...). Podmiot ten w marcu 2011 r., działając wbrew zaleceniom (rekomendacji) ówczesnego zarządu pozwanej (...) SA zaczął wykupować akcje od kolejnych akcjonariuszy ww. spółki. Była to próba wrogiego przejęcia. Około kwietnia 2011 r. spółka (...) skupiła w swoim ręku około 26 procent akcji pozwanej ad. 1. Podkreślono, iż około marca 2011 r. zainteresowanie przejęciem (...) SA ujawniła pozwana (...) SA, która rozpoczęła lobbować wśród zarządu pozwanej ad. 1, związków zawodowych, pracowników, a także poszczególnych akcjonariuszy o sprzedaż akcji na jej rzecz. (...) SA zapewniała ówczesnie, że zamierza przejąć spółkę w całości jednakże z uwagi na fakt, iż ówczesny zarząd (...) SA początkowo nie był przekonany do zapewnień i motywacji pozwanej ZPC O.. Zarząd pozwanej

ad 1 chcąc aktywnie przeciwdziałać przejęciu spółki rozpoczął około marca 2011 r. skup akcji własnych przez spółkę. W tym czasie pozwana (...) O. skupowała swoje akcje od pracowników, którzy wyrazili taką chęć, za kwotę 5 zł za każdą akcję. Powodowie dalej wyjaśnili, iż działania pozwanej (...) SA zmierzające do przejęcia pozwanej (...) SA nasiliły się na przełomie marca/kwietnia 2011 roku. Wtedy to pozwana ad 2 skupowała akcje od pracowników pozwanej ad 1 po kwocie 9 zł za każdą akcję, a bywało, że kwoty te były większe i dochodziły nawet do 12 zł za akcję. Około kwietnia 2011 r. zarząd pozwanej ocenił sytuację i uznał, że nieuniknione jest przejęcie spółki przez jeden z dwóch ww. podmiotów tj. (...) sp. z o.o lub pozwaną (...) SA. W wyniku powyższego doszło do ustalenia warunków, na jakich dojdzie do przejęcia pozwanej ad 1 przez pozwaną ad 2, do których należało m.in. zarząd pozwanej ad 1 przestanie traktować próbę wykupu akcji spółki przez pozwaną ad 2, jako wrogie przejęcie; zarząd pozwanej ad 1 przestanie rekomendować akcjonariuszom/pracownikom, abym nie sprzedawali akcji na rzecz pozwanej ad 2; zarząd pozwanej ad 1 będzie aktywnie działał w celu umożliwienia przejęcia spółki przez pozwaną ad 2; pozwana ad 1 na najbliższym Walnym Zgromadzeniu doprowadzi do głosowania w przedmiocie przejęcia spółki przez pozwaną ad 2; pozwana ad 1 w razie wyrażenia przez jej akcjonariuszy zgody na przejęcie, przeprowadzi emisję nowej serii akcji spółki, które przeznaczone będą wyłącznie dla pozwanej ad 2; pozwana ad 2 wykupi wszystkie nowo emitowane akcje, które będą dla niej przeznaczone; pozwana ad 2 dokona znacznych nakładów i inwestycji na rzecz pozwanej ad 1; pozwana ad 2 będzie dążyła do restrukturyzacji przedsiębiorstwa pozwanej ad 1, w tym do włączenia jej do (stworzenia) struktury Grupy (...); pozwana ad 2 w ramach restrukturyzacji przedsiębiorstwa pozwanej ad 1 dokona licznych zwolnień pracowników pozwanej ad 1; pozwana ad 2 gwarantuje wszystkim pracownikom pozwanej ad 1, którzy będą zwalniani w ramach restrukturyzacji, wypłatę odprawy w wysokości 9 miesięcznego wynagrodzenia (w ramach tej odprawy zaliczane miały być standardowe odprawy w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia należne pracownikom z mocy prawa); uprawnienie pracowników do otrzymania dziewięciomiesięcznej odprawy zostało ograniczone terminem do 20. 05. 2015 r.; pozwana ad 2 gwarantuje wszystkim akcjonariuszom, którzy wyrażą chęć sprzedaży swoich akcji, że dokona ich wykupu za kwotę nie mniejszą niż 9 zł za każdą akcję. Powódka wskazała, iż ww. warunki początkowo ustalone ustnie, w zakresie uprawnień dotyczących wysokości wypłacanych na rzecz pracowników odpraw oraz zobowiązania pozwanej ad 2 do wykupu akcji po 9 zł za każdą akcję od pracowników, którzy wyrażą taką chęć, zostały potwierdzone w pisemnym porozumieniu z dnia 18.05.2011 r. zawartym formalnie pomiędzy (...) SA a trzema organizacjami związkowymi działającymi ówczesznie przy (...) SA w B.. Porozumienie – według strony powodowej – było w pełni akceptowane przez (...) SA. Podkreślono, iż w intencji wszystkich podmiotów zainteresowanych sprawą przejęcia, warunki te miały na celu zagwarantowanie uprawnień pracowniczych oraz akcjonariuszy mniejszościowych. Powodowie stanowczo podkreślili, iż warunki wskazane powyżej były powszechnie znane, były przedstawione pracownikom, akcjonariuszom, ale przede wszystkim zarządowi pozwanej ad 1. Były one w pełni akceptowane w firmie pozwanej ad 1, a także wszelkie składane oświadczenia oraz podejmowane w owym czasie działania, zarówno przez związki zawodowe, pozwaną ad 2, a także pozwaną ad 1. świadczyły o tym, że warunki przejęcia, w szczególności te potwierdzone w Porozumieniu z dnia 18.05.2011 r. są powszechnie znane, akceptowane i nie zachodzą rozbieżności, co do ich interpretacji oraz rozumienia.

Powodowie podnieśli, iż w szczególności pracownicy pozwanej (...) SA przewidując, że po przejęciu nieuchronnie dojdzie do restrukturyzacji spółki, a w tym do licznych zwolnień, czuli się zabezpieczeni wiedząc, że w przypadku zwolnienia będą im wypłacane odprawy w wysokości dziewięciomiesięcznego wynagrodzenia.

Powodowie zwrócili uwagę, że wprawdzie porozumienie z dnia 18 maja 2011 roku zawiera zapis, który sugerowałby, że nie stanowi ono prawa pracy w rozumieniu art. 9 k.p. jednakże w ocenie strony powodowej ów zapis jest nieskuteczny.

Zaznaczono, że w latach 2011 i 2012 większość zwalnianych pracowników otrzymała odprawę w należnej 9 miesięcznej wysokości. Sytuacja ta uległa zmianie dopiero w 2013 roku, kiedy to zaprzestano wypłacania zwalnianym pracownikom dziewięciomiesięcznych odpraw.

Powodowie wyraźnie wskazali, że podstawę dochodzonego przez nich roszczenia o wypłatę odprawy w wysokości dziewięciomiesięcznego wynagrodzenia stanowią zapisy porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku. W ocenie powodów zobowiązanie to per se stanowi gwarancję praw pracowniczych, a zapis w nim wprowadzony dotyczący obowiązku wypłaty odpraw w takiej wysokości zobowiązuje pozwaną spółkę (...) SA do wypłaty odprawy w zagwarantowanej

wysokości. Podniesiono, iż jakkolwiek w roku 2011 i 2012 obowiązywały dodatkowo zapisy (...) (wprowadzone na mocy Protokołów nr (...) do (...)) to nie oznacza to jednak w ocenie powodów, że brak wyraźnego wprowadzenia uprawnienia do żądania odprawy w wysokości określonej w Porozumieniu z dnia 18 maja 2011 roku do (...) uniemożliwia powodom (czy też jakimkolwiek zwalnianemu pracownikowi) dochodzenia należnej jej odprawy na drodze sądowej. W ocenie powodów skoro uprawnienia pracownicze z porozumienia zostały tylko częściowo inkorporowane do (...), a w dalszej części już nie, to w tym zakresie uprawnienia pracownicze należy wywodzić bezpośrednio z Porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku. Niezależnie od powyższego powodowie zauważyli, że samo Porozumienie było tylko pisemnym wyrażeniem (potwierdzeniem) ustaleń dokonanych trójstronnie pomiędzy Inwestorem (pozwana ad 2), spółką przejmowaną (pozwana ad 1) oraz pracownikami (organizacjami związkowymi) jeszcze przed jego podpisaniem, a zatem same uzgodnienia miały miejsce już wcześniej i obejmowały przecież znacznie szersze kwestie, w tym kwestie emisji nowych akcji pozwanej ad 1, które przekazane mają być na rzecz pozwanej ad 2. Zobowiązanie do wypłaty odprawy było zatem przyjęte nie tylko przez pozwaną ad 2, ale także bezpośrednio przez pozwaną ad 1. W tym stanie rzeczy w ocenie powodów dochodzone przezeń powództwo jest w pełni zasadne.

W odpowiedzi na pozew pozwane spółki (...) SA wniosły o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz każdej z dwóch pozwanych spółek zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości dwukrotności stawki minimalnej.

W uzasadnieniu stanowiska procesowego pozwany Zakład (...) S.A. z siedzibą w O. w pierwszej kolejności podniósł, iż nigdy nie był pracodawcą powodów, dlatego w ocenie pozwanego powództwo o zapłatę przez tę Spółkę jakiegokolwiek kwoty tytułem odprawy nie jest zasadne, bowiem Spółka ta nie ma legitymacji procesowej biernej.

Niezależnie od powyższego pozwany Przedsiębiorstwo (...) S.A. w B. podniósł, iż roszczenie o zapłatę na rzecz powodów dalszej kwoty tytułem odprawy nie jest także zasadne z uwagi na fakt, iż porozumienie z dnia 18 maja 2011 r. nie miało charakteru normatywnego i nie stanowi zbiorowego źródła prawa pracy, bowiem dla jego zawarcia brak było podstawy prawnej wynikającej z ustawy. Pozwany powołując się na szerokie orzecznictwo Sądu Najwyższego podkreślił, iż warunkiem zaliczenia porozumienia zbiorowego do źródeł prawa pracy jest oparcie go na ustawie, co oznacza, że wymienione porozumienie byłoby zatem można zaliczyć do źródeł prawa pracy tylko wówczas, gdyby możliwość jego zawarcia została wyraźnie przewidziana w ustawie. Pozwany zaznaczył, że wydaje się, że strona powodowa jako jedyny argument wskazujący na normatywny charakter Porozumienia podnosi to, że jego stroną były związki zawodowe działające przy (...) SA w B.. Tymczasem pozwana (...) SA wskazała, iż nie była stroną porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku.

Niezależnie od powyższego pozwana (...) SA podniosła, iż powodowie niezasadnie traktują porozumienie zbiorowe partnerów społecznych określające prawa i obowiązki stron stosunku pracy, także zawarte bez "oparcia na ustawie", jako źródło prawa pracy ze względu na treść art. 59 ust. 2 i 4 Konstytucji w związku z art. 9 § 1 K.p.

Zauważono, że przepis art. 9 § 1 k.p. posługuje się zwrotem niedookreślonym "innych porozumień opartych na ustawie" wskazując, iż najdalej w wykładni tego pojęcia poszedł Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2001 r., III ZP 25/00 (OSNAPiUS 2002 Nr 6, poz. 134; OSP 2002 Nr 9, poz. 115 z glosą A. Świątkowskiego, glosą J. Steliny i glosą A. Tomanka) oraz w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2006 r., sygn. III PK 114/05, wyrażając pogląd, że na podstawie art. 59 ust. 2 Konstytucji porozumienie zbiorowe partnerów społecznych określające prawa i obowiązki stron stosunku pracy, także zawarte bez "oparcia na ustawie", jest źródłem prawa pracy.

Pozwany wskazał, iż w krytyce tego stanowiska podkreśla się, że art. 9 § 1 K.p. nie tylko nie jest zaprzeczeniem art. 59 ust. 2 Konstytucji, lecz jest jego rozwinięciem, wskazuje bowiem przesłanki, od których zależy nadanie porozumieniom zbiorowym charakteru normatywnego oraz określa miejsce tych porozumień w hierarchii źródeł prawa pracy, a nawet że art. 59 ust. 2 Konstytucji odnosi się do tych tylko porozumień kolektywnych, które są źródłami prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 K.p., a więc porozumień "opartych na ustawie", czyli przewidzianych przepisami prawa pracy.

W ocenie pozwanej spółki przepis art. 59 ust. 2 Konstytucji nie może stanowić ustawowego oparcia dla porozumień zbiorowych zawierających przepisy prawa pracy, bowiem intencją ustrojodawcy było stworzenie zamkniętego systemu źródeł prawa i ograniczenie ich katalogu do aktów wymienionych w art. 87 Konstytucji RP. Ma on charakter ogólny, poza tym został zamieszczony jako przepis gwarantujący jedno z praw politycznych w rozdziale II Konstytucji RP zatytułowanym "Wolności, prawa i obowiązki człowieka i obywatela", a nie w rozdziale III - "Źródła prawa".

Pozwany zauważył nadto, iż również w nowszym orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że porozumienie pracodawcy ze związkami zawodowymi, które nie jest oparte na ustawie oraz nie określa praw i obowiązków stron stosunku pracy, nie ma charakteru normatywnego w rozumieniu art. 9 § 1 K.p. Zdaniem pozwanego te argumenty należy uznać za doniosłe i trafne, co w konsekwencji prowadzi do wniosku, że art. 59 ust. 2 Konstytucji RP nie stanowi dostatecznej podstawy dla przyjęcia normatywnego charakteru Porozumienia. Dodatkowo pozwany podkreślił, iż w realiach niniejszej sprawy nie było żadnego sporu zbiorowego, który miałby się zakończyć zawarciem porozumienia, ani też nie było komercjalizacji czy prywatyzacji, w toku której takie porozumienie byłoby zawarte.

Podkreślono, że normatywnego charakteru odmawiano zwłaszcza pakietom zawierającym przez działające u pracodawcy związki zawodowe i inwestora - przyszłego nabywcę akcji spółki, jeżeli takie porozumienia były zawierane bez udziału samego pracodawcy jako strony zbiorowego prawa pracy. Strona pozwana wskazała, iż znaczne wysokości odpraw miały w założeniu sygnatariuszy Porozumienia obowiązywać jedynie przez okres restrukturyzacji pozwanej (...) SA, która miała zostać przeprowadzona do końca 2011 roku, a ostatecznie dopiero Protokołem Dodatkowym (...) do (...) przedłużono obowiązywanie postanowień Protokołu Dodatkowego (...) do końca 2012 roku. Powyższe oznaczało, iż (...) SA była zobligowana do wypłaty odpraw osobom, których stosunek pracy ustał do końca 2011 r. , następnie obowiązek ten został przedłużony do 31 grudnia 2012 r.

W ocenie pozwanego powyższe oznacza, że punkt 1 Porozumienia odwoływał się do dalszego obowiązywania (...) wprost i wyraźnie przez czas określony 4 lat, tj. do dnia 20 maja 2015 r. gdy tymczasem punkt 2 tego Porozumienia, traktujący o tych zwiększonych kwotach odpraw, nie zawiera żadnego ograniczenia czasowego czy odwołania do jakiegoś zdarzenia lub terminu. Te terminy zostały doprecyzowane dopiero poprzez zapisy protokołów nr (...) do (...).

Niezależnie od powyższego zaznaczono również, że powodowie nie zostali zwolnieni w ramach restrukturyzacji przedsiębiorstwa pozwanej ad, 1 wskazując, iż w tamtym okresie czasu obejmującym m.in. lata 2013 i 2014 nastąpił spadek zamówień na produkty wytwarzane przez pozwaną (...) SA i dlatego poszukiwano rozwiązania sytuacji związanej z przestojami w produkcji (m.in. proponowano pracownikom pracę w innym zakładzie).

Odnosząc się do roszczeń powodów dotyczących ewentualnej wypłaty odszkodowań (w miejsce odpraw) w wysokości 6 miesięcznych wynagrodzeń strona pozwana wskazała, iż roszczenia ta nie zasługują na uwzględnienie, bowiem z argumentacji przedstawionej powyżej wynika, iż (...) SA nie była zobowiązana w 2013 i 2014 roku do wypłaty na rzecz zwalnianych pracowników 9 miesięcznych odpraw, tym samym brak było podstaw by w miejsce ww. odpraw zasądzać na rzecz pracowników odszkodowania.

W ocenie strony pozwanej powództwo (zarówno o wypłatę odprawy, jak i ewentualnie odszkodowania) nie zasługuje na uwzględnienie i powinno zostać oddalone.

Następnie - w piśmie procesowym z dnia 10 kwietnia 2017 roku (k. 525-527) - powodowie sprecyzowali swoje ostatecznie swoje żądania, domagając się zasądzenia solidarnie od Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B. (ad. 1) i Zakładów (...) S.A. z siedzibą w O. (ad.2) na rzecz:

1. B. K. (2) kwoty 18.984,66 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
2. B. H. kwoty 21.017,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.12.2013 r. do dnia zapłaty;
3. B. A. kwoty 18.318,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19.07.2014 r. do dnia zapłaty;

4. B. M. (2) kwoty 15.642,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
5. C. M. kwoty 17.595,60 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.05.2014 r. do dnia zapłaty;
6. C. T. kwoty 15.828,84 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
7. C. M. kwoty 14.615,70 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
8. C.B. kwoty 12.458,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
9. D. R. kwoty 15.947,64 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
10. D. K. kwoty 13.881,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
11. D. M. kwoty 15.214,80 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
12. D. E. kwoty 15.949,74 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
13. G. L. kwoty 15.323,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.12.2013 r. do dnia zapłaty;
14. G. B. kwoty 15.946,02 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
15. H. E. kwoty 17.535,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
16. H. G. kwoty 29.258,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.12.2014 r. do dnia zapłaty;
17. J. T. kwoty 15.572,04 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
18. K. U. (2) kwoty 13.475,76 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia i zapłaty;
19. K. B. (2) kwoty 18.940,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia1 zapłaty;
20. K. L. (1) kwoty 16.655,88 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia, zapłaty;
21. K. L. (3) kwoty 21.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;
22. L. P. kwoty 14.720,28 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r, do dnia zapłaty;
23. L. M. (2) kwoty 16.508,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
24. M. A. kwoty 15.315,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r do dnia zapłaty;
25. N. E. kwoty 17.193,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia: zapłaty;
26. P. A. kwoty 16.045,26 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01,02.2014 r. do dnia| zapłaty;
27. P. M. (1) kwoty 15.444,72 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia; zapłaty;
28. P. B. kwoty 15.143,10 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r, do dnia zapłaty;
29. P. T. (2) kwoty 14.717,46 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.08.2014 r. do dnia zapłaty;
30. P. M. (2) kwoty 15.046,32 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
31. R. H. kwoty 14.012,16 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r do dnia zapłaty;
32. S. B. kwoty 14.043,30 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.09.2013 r. do dnia zapłaty;

33. S. A. kwoty 14.284,68 wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
34. S. J. kwoty 17.879,40 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.11.2014 r. do dnia zapłaty;
35. T. R. kwoty 19.186,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
36. T. D. kwoty 18.170,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;
37. V. D. J. kwoty 17.283,54 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
38. Z. G. kwoty 15.780,96 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
39. Z. A. kwoty 16.027,14 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2014 r. do dnia zapłaty;
40. Ż. J. kwoty 14.898,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01.06.2013 r. do dnia zapłaty;

W przypadku oddalenia przez Sąd powództwa o odprawy pieniężne powodowie wnieśli jednocześnie o zasądzenie od pozwanych ad 1 i 2 solidarnie na rzecz powodów wyżej wskazanych kwot wraz odsetkami - tytułem odszkodowania.

Pismem z dnia 21 sierpnia 2017 roku w miejsce zmarłego w dniu 29 lipca 2017 roku powoda A. S. (2) wstąpiła jego córka – A. S. (1) przedstawiając akt poświadczenia dziedziczenia oraz podtrzymując w całości dotychczasowe roszczenia, z jakimi wobec pozwanych spółek wstępował dotychczas powód A. S. (2).

Pismem z dnia 11 grudnia 2017 roku w miejsce zmarłej w dniu 7 listopada 2017 roku powódki B. P. – przystąpił do postępowania jej mąż E. P., przedstawiając akt poświadczenia dziedziczenia oraz podtrzymując w całości dotychczasowe roszczenia, z jakimi wobec pozwanych spółek wstępowała dotychczas powódka B. P..

W toku niniejszego postępowania powódka B. S. (2) poinformowała też Sąd o zmianie dotychczasowego nazwiska na S. (w związku z zawarciem przez powódkę związku małżeńskiego).

Sąd Rejonowy w Opolu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka K. B. (1) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 02.11.1987r. W okresie od 02.11.1987 r. do 31.10.1988r. powódka świadczyła pracę na stanowisku laborant, w okresie od 01.11.1988r. do 30.04.1995r. na stanowisku p.o. starszego laboranta, od 01.05.1995r. do 30.04.2012r. na stanowisku samodzielnego laboranta, w okresie od 01.05.1995r. do 30.04.2012r. na stanowisku samodzielny laborant, w okresie od 01.05.2012r. do 31.08.2013r. na stanowisku laborant.

Oświadczeniem z dnia 15.05.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upłynął w dniu 31.08.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy.

Powód H. B. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 02.11.1987r., a od dnia 01.10.1992r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

W dniu 26.11.2013r. powód zawarł z pracodawcą porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę, w którym wskazano, iż z dniem 30.11.2013r. na mocy porozumienia stron nastąpi rozwiązanie umowy o pracę na czas nieokreślony z przyczyn nie dotyczących pracownika. Powód po rozwiązaniu stosunku pracy z (...) SA otrzymał trzysieczną odprawę.

Powódka M. B. (2) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 12.12.2005r. W okresie od 12.12.2005 r. do 28.02.2006r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.03.2006r. do 29.02.2008r. na stanowisku pakowacz maszynowy, od 01.03.2008r. do 11.05.2008r. na stanowisku pakowacz, w okresie od 12.05.2008r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną mniejszą ilością zleceń produkcyjnych.

Powód A. B. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.07.1996 r. Powód w okresie od 01.07.1996r. do 28.02.2005r. był zatrudniony na stanowisku ślusarz- konserwator, a w okresie od 01.03.2005r. do 18.07.2014r. na stanowisku ślusarz- mechanik.

W dniu 08.05.2014r. powód zawarł z pracodawcą porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę, w którym wskazano, iż z dniem 18.07.2014r. na mocy porozumienia stron nastąpi rozwiązanie umowy o pracę na czas nieokreślony z przyczyn nie dotyczących pracownika.

W treści wystawionego w dniu 18.07.2014r. świadectwa pracy jako podstawę rozwiązania stosunku pracy wskazano „za porozumieniem stron art. 30 § 1 pkt 1 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników.

Powód po rozwiązaniu stosunku pracy z (...) SA otrzymał trzysieczną odprawę.

Powódka M. C. (1) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.09.1995r. W okresie od 01.09.1995 r. do 30.09.2006r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, a w okresie od 01.10.2006r. do 30.04.2014r. na stanowisku czekoladziarz - formowanie.

W 2013 roku powódka była długotrwale niezdolna do pracy z powodu choroby kręgosłupa. Przebywała wówczas na zasiłku chorobowym a następnie na świadczeniu rehabilitacyjnym. Po zakończeniu zwolnienia lekarskiego powódka uzyskała zaświadczenie lekarza medycyny pracy zakazujące jej podnoszenia ciężarów powyżej 5 kg.

Oświadczeniem z dnia 29.01.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 30.04.2014r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano utratę zdolności do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku w związku z otrzymaniem zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza medycyny pracy stwierdzającego brak zdolności do wykonywania pracy na stanowisku czekoladziarz formowanie – obsługa. W treści oświadczenia wskazano również, iż zakład pracy nie dysponuje innym stanowiskiem, na które powódka mogłaby zostać przeniesiona.

Powódka od złożonego jej w dniu 29 stycznia 2014 roku wypowiedzenia odwołała się do Sądu Pracy domagając się przywrócenia jej do pracy. Sprawa toczyła się w tut. Sądzie pod sygn. IV P 92/14. Powództwo M. C. (1) zostało wówczas prawomocnie oddalone przez Sąd.

Powód T. C. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 06.11.2006 r. Powód w okresie od 06.11.2006r. do 31.03.2012r. był zatrudniony na stanowisku robotnik magazynowy, a w okresie od 01.04.2013r. do 31.08.2013r. na stanowisku robotnik pomocniczy.

Oświadczeniem z dnia 15.05.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodowi umowę o pracę z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31.08.2013r.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne.

W treści wystawionego w dniu 02.09.2013r. świadectwa pracy jako podstawę rozwiązania stosunku pracy wskazano „przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników”.

Od złożonego wypowiedzenia umowy o pracę powód odwołał się do Sądu Pracy. Sprawa toczyła się w tut. Sądzie pod sygn.. IV P 1064/13. Wyrokiem SR w Opolu z 6 maja 2014 roku zasądzono od (...) SA na rzecz powoda trzysieczne odszkodowanie w związku z wadliwym rozwiązaniem stosunku pracy. Podniesiono wówczas brak wskazania przez stronę pozwaną kryteriów dobru pracownika do zwolnienia.

Powódka M. C. (2) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 10.04.1985r. W okresie od 10.04.1985 r. do 30.04.1995r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.05.1995r. do 28.02.2005r. na stanowisku pakowacz maszyny zawijającej, w okresie od 01.03.2005r. do 30.06.2006r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa, w okresie od 01.07.2009r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz.

Oświadczeniem z dnia 25.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka B. C. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 11.06.2007r. na stanowisku pakowacz.

Oświadczeniem z dnia 25.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka R. D. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 26.08.1996r. W okresie od 26.08.1996 r. do 28.02.2005r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa. .

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka K. M. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 04.05.1994r. W okresie od 04.05.1994 r. do 15.02.1996r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 16.02.1996r. do 30.09.1997r. na stanowisku robotnik pomocniczy, od 01.10.1997r. do 31.12.2001r. na stanowisku pakowacz- obsługa linii, w okresie od 01.01.2002r. do 28.02.2005r. na stanowisku robotnik pomocniczy- dyżurna, w okresie od 01.03.2005r. do 31.08.2013r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa.

Oświadczeniem z dnia 15.05.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy.

Powódka M. D. (1) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.04.1997r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Oświadczeniem z dnia 25.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka D. E. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 08.09.1977r. W okresie od 08.09.1977 r. do 06.09.1978r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 07.09.1978r. do 31.08.1997r.

na stanowisku karmelarz- obsługa kiosku, od 01.09.1997r. do 28.02.2005r. na stanowisku karmelarz- formowanie karmelków twardych, w okresie od 01.03.2005r. do 31.05.2013r. na stanowisku karmelarz formowanie- obsługa.

Oświadczeniem z dnia 28.02.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.05.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy- likwidacja stanowiska pracy, art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Powód L. G. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 22.05.1994 r. Powód w okresie od 22.05.1994r. do 31.03.1995r. był zatrudniony na stanowisku portier, w okresie od 01.04.1995r. do 31.05.1996r. na stanowisku portier pałac., w okresie od 01.06.1996r. do 15.11.2005r. na stanowisku portier rewident, w okresie od 16.11.2005r. do 29.02.2012r. na stanowisku karmelarz, a w okresie od 01.03.2012r. do 30.11.2013r. na stanowisku robotnik magazynowy.

Oświadczeniem z dnia 14.08.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodowi umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 30.11.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano likwidację stanowiska pracy.

Powódka B. G. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.02.1994r. na podstawie umowy o pracę na czas niekreślony.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka H. E. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 06.08.1993r. W okresie od 06.08.1993 r. do 30.09.1996r. powódka świadczyła pracę na stanowisku robotnik pomocniczy, w okresie od 01.10.1996r. do 31.12.1996r. na stanowisku karmelarz starszy-kuchnia, od 01.01.1997r. do 28.02.2005r. na stanowisku karmelarz starszy-gotowanie nadzień, w okresie od 01.03.2005r. do 31.05.2013r. na stanowisku karmelarz- gotowanie mas.

Oświadczeniem z dnia 28.02.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.05.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy- likwidacja stanowiska pracy, art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Powód G. H. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.11.1994 r. Powód w okresie od 01.11.1994r. do 30.04.1995r. był zatrudniony na stanowisku ślusarz, w okresie od 01.05.1995r. do 30.09.1995r. na stanowisku ślusarz remontowy, a w okresie od 01.10.1995r. do 30.11.2014r. na stanowisku mistrz.

Pismem z dnia 05.08.2014 r., doręczonym powodowi w tym samym dniu, pozwany wypowiedział powodowi warunki umowy o pracę zawartej w dniu 01.11.1994 r. w zakresie zajmowanego stanowiska, z zachowaniem 3- miesięcznego wypowiedzenia, który upłynął w dniu 30.11.2014 r. Jako przyczynę wypowiedzenia dotychczasowych warunków umowy o pracę wskazano likwidację dotychczasowego stanowiska pracy – mistrz.

Pozwany po upływie okresu wypowiedzenia tj. od 01.12.2014 r., zaproponował powodowi objęcie stanowiska „lider” za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 3600 zł.

Powód na powyższą propozycję nie wyraził zgody.

Po rozwiązaniu stosunku pracy powód otrzymał odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

Powódka T. J. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 06.09.2001r. W okresie od 06.09.2001 r. do 31.08.2004r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.09.2004r. do 28.02.2005r. na stanowisku pakowacz maszyny zawijającej, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa. .

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka K. U. (3) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.08.2002r. W okresie od 01.08.2002 r. do 14.09.2003r. powódka świadczyła pracę na stanowisku sprzątaczką biurową, w okresie od 15.09.2003r. do 30.11.2003r. na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.12.2003r. do 28.02.2013r. na stanowisku pakowacz bombonier, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.08.2013r. na stanowisku pakowacz.

W maju 2013 roku powódka otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę. Umowa ulegała rozwiązaniu z dniem 31 sierpnia 2013 roku. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazano „przyczyny ekonomiczne”.

Powódka w maju 2013 roku (podobnie jak powód T. C.) odwołała się do Sądu od złożonego jej wypowiedzenia umowy o pracę. Ostatecznie powódka i pozwany pracodawca (...) SA w sprawie IV P 1059/13 w dniu 9 września 2014 roku zawarli ugodę sądową, gdzie pracodawca zobowiązał się do wypłaty na rzecz powódki odszkodowania w związku z rozwiązaniem stosunku pracy.

Powódka B. K. (1) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 05.08.1993r. W okresie od 05.08.1993 r. do 30.04.1995r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.05.1995r. do 28.02.2005r. na stanowisku karmelarz starszy- gotowanie pomad, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.05.2014r. na stanowisku karmelarz- gotowanie mas.

Oświadczeniem z dnia 25.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

W treści wystawionego w dniu 02.09.2013r. świadectwa pracy jako podstawę rozwiązania stosunku pracy wskazano „ przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników”.

Powódka L. K. (2) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 10.09.1996r. W okresie od 10.09.1996 r. do 31.12.1997r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.01.1998r. do 28.02.2005r. na stanowisku pakowacz obsługa (...), w okresie od 01.03.2005r. do 11.05.2008r. na stanowisku pakowacz maszynowy-obsługa, w okresie od 12.05.2008r. do 11.08.2008r. na stanowisku szwaczka praczka, a w okresie od 12.08.2008r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka L. K. (1) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 02.11.1995r. W okresie od 02.11.1995 r. do 31.12.1996r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.01.1997r. do 30.09.1997r. na stanowisku agregatowa obsługa linii chałwy, w okresie od 01.10.1997r. do 10.12.2000r. na stanowisku karmelarz

starszy formowanie chałwy, w okresie od 11.12.2000r. do 31.01.2001r. na stanowisku referent ds. zaopatrzenia, w okresie od 01.02.2001r. do 29.02.2005r. na stanowisku starszy referent ds. zaopatrzenia, w okresie od 01.03.2005r. do 31.12.2011r. na stanowisku samodzielny referent ds. zaopatrzenia, a w okresie od 01.01.2012r. do 31.08.2013r. na stanowisku specjalisty ds. zaopatrzenia.

W maju 2013 roku powódka otrzymała wypowiedzenie umowy o pracę. Umowa ulegała rozwiązaniu z dniem 31 sierpnia 2013 roku. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazano „przyczyny ekonomiczne”.

W treści wystawionego w dniu 02.09.2013r. świadectwa pracy jako podstawę rozwiązania stosunku pracy wskazano „przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Powód P. L. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 26.08.1996 r. na stanowisku robotnik magazynowy.

Oświadczeniem z dnia 26.02.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodowi umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.05.2013r.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano „redukcję etatów”.

Powódka M. L. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 16.08.2005r. W okresie od 16.08.2005 r. do 11.05.2008r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, a w okresie od 12.05.2008r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowanie skróconego okresu wypowiedzenia.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka M. A. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.02.1994r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Powódka była zatrudniona na stanowisku ‘pakowacz’. Ostatnio pracowała na dziale galanteria.

Oświadczeniem z dnia 28.02.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.05.2013r. W tym samym dniu zwolniono jeszcze kilka innych osób ze zmiany, na której pracowała powódka.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy- likwidacja stanowiska pracy, art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Powódka E. N. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 26.04.1994r. W okresie od 26.04.1994 r. do 30.04.1995r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.05.1995r. do 30.11.1995r. na stanowisku obsługa kiosku, w okresie od 01.12.1995r. do 28.02.2005r. na stanowisku pakowacz – obsługa linii, w okresie od 01.03.2005r. do 31.10.2011r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa, a w okresie od 01.11.2011r. do 31.05.2014r. na stanowisku karmelarz- drażowanie.

Oświadczeniem z dnia 25.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowanie skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka A. P. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 25.04.1988r. W okresie od 24.04.1988 r. do 28.02.2005r. powódka świadczyła pracę na stanowisku karmelarz, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.01.2014r. na stanowisku „karmelarz – formowanie”.

Niemal cały 2013 rok powódka przebywała na zwolnieniu lekarskim w związku z chorobą kręgosłupa. Kiedy po zakończeniu zwolnienia lekarskiego chciała powrócić do pracy w (...) O., lekarz medycyny pracy nie wyraził zgody na pracę powódki na dotychczasowym stanowisku „karmelarza”. Wskazywał, że powódka – z uwagi na stan zdrowia – winna wykonywać lżejsze prace niż te na stanowisku karmelarza.

Oświadczeniem z dnia 25.10.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3- miesięcznego okresu wypowiedzenia, który upływał w dniu 31.01.2014r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano utratę zdolności do wykonywania pracy na dotychczasowym stanowisku w związku z otrzymaniem zaświadczenia lekarskiego wystawionego przez lekarza medycyny pracy stwierdzającego brak zdolności do wykonywania pracy na stanowisku „karmelarz formowanie”. W treści oświadczenia wskazano, iż zakład pracy nie dysponuje innym stanowiskiem, na które powódka mogłaby zostać przeniesiona.

Powódka M. P. (1) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.02.1994r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Oświadczeniem z dnia 24.05.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.08.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy.

Powódka B. P. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 21.08.2006r. W okresie od 21.08.2006 r. do 29.02.2008r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz maszynowy, w okresie od 01.03.2008r. do 11.05.2008r. na stanowisku pakowacz maszyny zawijającej, a w okresie od 12.05.2008r. do 31.08.2013r. na stanowisku pakowacz maszynowy- prowadząca.

Oświadczeniem z dnia 24.05.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.08.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne.

Powódka B. P. zmarła po złożeniu pozwu w niniejszej sprawie tj. w dniu 7 listopada 2017 roku. Do spadku powołani zostali mąż E. P. oraz dzieci M. P. (3) i J. P.. W wyniku działu spadku wszystkie roszczenia, z jakimi występowała powódka B. P. wobec (...) SA nabył w całości jej mąż E. P., który przystąpił do niniejszego postępowania w miejsce powódki.

Powódka T. P. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 22.08.1995r. W okresie od 22.08.1995 r. do 31.12.1996r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.01.1997r. do 28.02.2005r. na stanowisku pakowacz bombonier, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.07.2014r. na stanowisku pakowacz maszynowy-obsługa.

W dniu 31.07.2013r. powódka zawarła z pracodawcą porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę, w którym wskazano, iż z dniem 31.07.2014r. na mocy porozumienia stron nastąpi rozwiązanie umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika.

Po rozwiązaniu stosunku pracy powódka otrzymała z (...) SA trzymiesięczną odprawę.

Powód M. P. (2) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 13.08.1985r.

W okresie od 13.08.1985 r. do 31.03.1990r. powód świadczył pracę na stanowisku ślusarz, w okresie od 01.04.1990r. do 31.08.1992r. na stanowisku hydraulic- monter, w okresie od 01.09.1992r. do 31.12.1999r. na stanowisku palacz, w okresie od 01.01.2000r. do 02.01.2005r. na stanowisku robotnik magazynowy, w okresie od 03.01.2005r. do

31.08.2008r. na stanowisku młodszy hydraulik, w okresie od 01.09.2008r. do 31.07.2011r. na stanowisku hydraulik, a w okresie od 01.08.2011r. do 31.05.2013r. na stanowisku robotnik magazynowy.

Oświadczeniem z dnia 26.02.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodowi umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.05.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano redukcję etatów.

Powódka H. R. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 08.01.2008r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka B. S. (3) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.08.2006r. W okresie od 21.08.2006 r. do 29.02.2008r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz maszynowy, w okresie od 01.03.2008r. do 11.05.2008r. na stanowisku pakowacz, a w okresie od 12.05.2008r. do 31.08.2013r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa.

Oświadczeniem z dnia 24.05.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.08.2013r.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne.

W toku postępowania w niniejszej sprawie powódka zmieniła nazwisko na (...).

Powód A. S. (2) był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.07.2007r. do 31.05.2013r. na stanowisku robotnik magazynowy.

W treści wystawionego w dniu 31.05.2013r. świadectwa pracy jako podstawę rozwiązania stosunku pracy wskazano „przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników. Powód w 2013 roku – po rozwiązaniu stosunku pracy – otrzymał odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

Powód A. S. (2) zmarł w dniu 29 lipca 2017 roku. Spadek po zmarłym A. S. (2) nabyła w całości jego córka A. S. (1).

Powód J. S. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 17.10.1991r. W okresie od 17.10.1991 r. do 31.07.2014r. powód świadczył pracę na stanowisku robotnik magazynowy, a w okresie od 01.08.2014r. do 31.10.2014r. na stanowisku pracownik produkcji.

W dniu 15.10.2014r. powód zawarł z pracodawcą porozumienie w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę, w którym wskazano, iż z dniem 31.10.2014r. na mocy porozumienia stron nastąpi rozwiązanie umowy o pracę z przyczyn niedotyczących pracownika.

Powodowi J. S. po ustaniu zatrudnienia wypłacono odprawę w wysokości trzymiesięcznego wynagrodzenia.

Powód R. T. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 16.03.2007r. W okresie od 16.03.2007 r. do 29.02.2008r. powód świadczył pracę na stanowisku mechanik, a w okresie od 01.03.2008r. do 31.05.2014r. na stanowisku ślusarz. Powód pracował na dziale sezamków w zakładzie w P..

Oświadczeniem z dnia 25 kwietnia 2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. z siedzibą w B. wypowiedziało powodowi umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia.

Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano likwidację stanowiska pracy.

W treści wystawionego w dniu 02.06.2014r. świadectwa pracy jako podstawę rozwiązania stosunku pracy wskazano „ przez pracodawcę z zachowaniem okresu wypowiedzenia art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Powódka D. T. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 27.01.1978r. W okresie od 27.01.1978r. do 31.12.1978r. powódka świadczyła pracę na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.01.1979r. do 30.04.1995r. na stanowisku karmelarz, w okresie od 01.05.1995r. do 28.02.2005r. na stanowisku karmelarz starszy- łatacz, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.05.2013r. na stanowisku karmelarz formowanie- prowadząca.

Oświadczeniem z dnia 28.02.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.05.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy- likwidacja stanowiska pracy, art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Powódka nie odwoływała się od złożonego jej wypowiedzenia umowy o pracę.

Powódka J. D. (2) była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 06.11.1985r. W okresie od 06.11.1985r. do 28.02.2005r. powódka świadczyła pracę na stanowisku karmelarz, w okresie od 01.03.2005r. do 30.09.2005r. na stanowisku karmelarz formowanie- obsługa, a w okresie od 01.10.2005r. do 31.05.2014r. na stanowisku karmelarz formowanie- prowadząca.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodce umowę o pracę z zastosowanie skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka G. Z. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 01.02.1995r. W okresie od 01.02.1995r. do 31.12.2010r. powódka świadczyła pracę na stanowisku sprzedawca, w okresie od 01.01.2011r. do 31.05.2012r. na stanowisku kierownik sklepu, w okresie od 01.06.2012r. do 31.01.2013r. na stanowisku pakowacz, a w okresie od 01.02.2013r. do 31.05.2014r. na stanowisku pakowacz maszynowy- obsługa.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodce umowę o pracę z zastosowanie skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka A. Ź. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 02.01.1979r. na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Oświadczeniem z dnia 24.04.2014r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powodce umowę o pracę z zastosowaniem skróconego okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy związane ze zmniejszeniem zatrudnienia w związku z reorganizacją firmy spowodowaną zmniejszoną ilością zleceń produkcyjnych.

Powódka nie odwoływała się od złożonego jej wypowiedzenia umowy o pracę.

Powódka J. Ż. była zatrudniona w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w B. od 15.04.1977r. W okresie od 15.04.1977r. do 22.10.1978r. powódka świadczyła pracę na stanowisku karmelarz, w okresie od 23.10.1978r. do 30.06.1991r. na stanowisku pakowacz- karmelarz, w okresie od 01.07.1991r. do 31.01.1994r. na stanowisku pakowacz - (...), w okresie od 01.02.1994r. do 30.04.1995r. na stanowisku pakowacz, w okresie od 01.05.1995r. do 28.02.2005r. na stanowisku pakowacz (...) prowadząca, a w okresie od 01.03.2005r. do 31.05.2013r. na stanowisku pakowacz maszynowy-prowadząca.

Oświadczeniem z dnia 28.02.2013r. Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. wypowiedziało powódce umowę o pracę z zachowaniem 3-miesięcznego okresu wypowiedzenia który upływał w dniu 31.05.2013r. Jako przyczynę wypowiedzenia wskazano przyczyny ekonomiczne firmy- likwidacja stanowiska pracy, art. 30 § 1 pkt 2 k.p. w zw. z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników.

Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. jest była spółką Skarbu Państwa. W ramach prywatyzacji akcje ww. spółki były sprzedawane jej pracownikom w konsekwencji czego w 2011 roku była to już spółka prywatną, której akcje posiadali wyłącznie jej pracownicy. Prezesem spółki w tym czasie była pani C. Z..

Na początku 2011r. stała się przedmiotem zainteresowania, jako możliwy obiekt przejęcia przez inne spółki działające w branży spożywczej (związanej z produkcją słodczy).

Protokołem dodatkowym Nr 10 z dnia 15.02.2011r. do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy wprowadzono wówczas dodatkowy punkt do art. 3 (...) o treści „pracownikom Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B., zatrudnionym na podstawie umów o pracę zawartych przed dniem 01.01.2011r. na czas nieokreślony, w przypadku dokonania tzw. „wrogiego przyjęcia” Spółki, przez co należy rozumieć m.in. nabycie co najmniej 26% akcji Spółki, zawarcie umów przedwstępnych na sprzedaż akcji z udzieleniem pełnomocnictwa do głosowania na Walnym Zgromadzeniu pozwalającym na reprezentację co najmniej 26% akcji spółki, nabycie prawa do reprezentacji na Walnym Zgromadzeniu co najmniej 26% akcji spółki z tytułu dokonania czynności ww. przez inwestora branżowego lub inny podmiot, osobę prawną lub fizyczną, którego celem byłoby ograniczenie istnienia spółki, jej likwidacji w celu wyeliminowania spółki (...) S.A. z rynku poprzez przejęcie jej sieci sprzedaży, ograniczenie jej działalności gospodarczej poprzez ograniczenie jej dotychczasowej produkcji, podjęcie działań mających na celu likwidację spółki lub połączenie jej z inną spółką, co w konsekwencji doprowadzi do zwolnień grupowych lub indywidualnych pracowników spółki z przyczyn innych niż porozumienie stron, wypowiedzenie umowy o pracę przez pracownika, przejścia pracownika na rentę lub emeryturę – przysługują specjalne, związane z zaistnieniem powyższych sytuacji uprawnienia. W sytuacjach określonych powyżej pracodawca zobowiązuje się zwalnianym pracownikom wypłacić dodatkowo – niezależnie od innych świadczeń przysługujących na mocy przepisów prawa- jednorazowe odszkodowania w wysokości nie mniejszej niż 60-krotność średniego indywidualnego wynagrodzenia pracownika, którego dotyczy odszkodowanie. Średnie miesięczne wynagrodzenie będzie ustalone za okres 6 miesięcy poprzedzających rozwiązanie stosunku pracy, przy uwzględnieniu składników wynagrodzenia branych pod uwagę do określenia ekwiwalentu za urlop.

Odszkodowanie to, będzie wypłacane w formie pieniężnej nie później niż w ostatnim dniu zatrudnienia”.

Jednym z podmiotów zainteresowanym przejęciem spółki (...) S.A. była firma (...) Sp.z.o.o. z siedzibą w O., której właścicielem był pan K.. Spółka ta w marcu 2011 roku rozpoczęła wykupowanie akcji od akcjonariuszy (...) S.A. z siedzibą w B., co traktowane było przez zarząd Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. jako tzw. „wrogie przejęcie” z uwagi na obawę zaprzestania produkcji i zamknięcia fabryki w B..

W marcu 2011r. zainteresowanie przejęciem Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. wykazał także Zakład (...) S.A. z siedzibą w O., który rozpoczął wykupowanie akcji od akcjonariuszy Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B..

Zarząd Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. w celu przeciwdziałania przejęciu spółki Przedsiębiorstwa (...) S.A. przez spółkę Zakład (...) S.A. rozpoczął wówczas skupowanie swoich akcji od pracowników za kwotę 5 zł za każdą akcję.

W tym też czasie Zakład (...) S.A. w celu przejęcia w całości spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. rozpoczął skupowanie akcji od pracowników Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. za kwotę od 9 zł do 12 zł za jedną akcję.

W marcu 2011 roku zarząd (...) O. wystosował do zarządu (...) SA tzw. „list intencyjny”, w którym wskazywano, że zarząd (...)O. jest zainteresowany budową grupy kapitałowej spółek branży spożywczej. W skład holdingu miało wchodzić kilka niezależnych spółek, posiadających własne zarządy. W ww. piśmie deklarowano też pakiet zabezpieczenia dla pracowników (...) SA w postaci dziewięciomiesięcznej odprawy dla pracowników zwalnianych z przyczyn ekonomicznych. Szczegóły ww. pakietu miały być omówione na spotkaniu z przedstawicielami załogi (...) SA.

Około kwietnia 2011r. zarząd Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. podjął decyzje o przejęciu zakładu przez Zakład (...) S.A. w O., który deklarował się przejąć spółkę w całości.

W dniu 18 maja 2011r. w siedzibie Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B. doszło do spotkania członków zarządu (...) O. B. W. i K. D. z przedstawicielami trzech organizacji związkowych działających przy (...) SA tj. (...) Związkiem Zawodowym (...) reprezentowanym przez Przewodniczącego M. D. (2) oraz j.D., Związkiem Zawodowym (...) reprezentowanym przez Przewodniczącą E. D. (2) oraz Związkiem Zawodowym (...) reprezentowanym przez Przewodniczącą A. H..

Zwarte zostało wówczas pisemne porozumienie pomiędzy ww. organizacjami związkowymi oraz zarządem (...) SA (zwanym wówczas „inwestorem”).

Zgodnie z treścią ww. porozumienia z 18 maja 2011 roku w przypadku spełniania się warunku zawieszającego (tj. w dniu, w którym nastąpi nabycie przez Inwestora pośrednio lub bezpośrednio co najmniej 51% akcji spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B.), Inwestor jako akcjonariusz Spółki zachowa następujące warunki:

- dotychczas obowiązujący w Spółce (...) będzie obowiązywał nadal przez okres 4 lat tj. do dnia 20.05.2015r.
- w przypadku zwolnień pracowników w ramach restrukturyzacji obowiązywać będą odprawy w jednakowej wysokości – niezależnie od długości okresu zatrudnienia danego pracownika w spółce, odpowiadającej dziewięciomiesięcznemu wynagrodzeniu tego pracownika, w ramach których to odpraw wliczana już będzie odprawa pieniężna wynikająca z ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, przy czym postanowienie tego punktu nie dotyczyło pracowników spółki zatrudnionych na podstawie umów o pracę na czas określony oraz pracowników zatrudnionych w tzw. aparacie sprzedażowym spółki przez okres czasu krótszy niż 3 lata licząc wstecz od daty zawarcia porozumienia, którzy świadczą pracę poza siedzibą spółki
- inwestor potwierdza gotowość nabycia wszystkich akcji spółki od dotychczasowych akcjonariuszy tej spółki, którzy wyraziliby wolę zbycia tych akcji w okresie do trzech lat od dnia podpisania porozumienia, a to za cenę nie mniejszą niż 9 zł za jedną akcję
- spółka zachowa odrębną od inwestora podmiotowość prawną
- inwestor potwierdził, iż zakład produkcyjny nie zmieni swojej siedziby, a produkcja tych samych grup wyrobów odbywać się będzie nadal pod marką (...), chyba że analiza opłacalności produkcji danych wyrobów wykaże inaczej,
- szczegóły funkcjonowania wydatków inwestycyjnych będą ustalana między zarządem spółki a zarządem inwestora,

W treści przedmiotowego porozumienia wskazano, iż porozumienie to nie stanowi prawa pracy w rozumieniu art. 9 k.p., a nadto wskazano, iż porozumienie to będzie obowiązywać przez okres czterech lat tj. do dnia 20.05.2015r.

Ustalenia ww. porozumienia były przekazywane ustnie pracownikom (...) SA. Wiedza ta najczęściej była przekazywana pracownikom przez przedstawicieli związków zawodowych. Zdecydowana większość pracowników nie

była jednak zapoznawana z treścią samego porozumienia i wiedzę o jego treści posiadała jedynie z ustnych przekazów współpracowników i przedstawicieli związków zawodowych.

Warunek zawieszający z ww. porozumienia (tj. nabycie większości akcji (...) SA przez (...)O.) został spełniony kilka miesięcy po podpisaniu ww. porozumienia z maja 2011 roku tj. w dniu 3 października 2011 roku, kiedy to Zakład (...) S.A. objęła 62,68% akcji spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A.

Od 2011 roku rozpoczęła się restrukturyzacja spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B.. Od tego momentu dochodziło do licznych zwolnień pracowników, zmiany stanowisk pracy tudzież rozwiązywania stosunków pracy w drodze porozumienia stron.

W dniu 31 maja 2011 roku do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy ((...)) został wprowadzony Protokół dodatkowy (...), zgodnie z którym w art. 15 dodano ust. 4 o treści „Zasady i wysokości odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania stosunku pracy w czasie restrukturyzacji spółki reguluje załącznik nr 7”. Zgodnie z ww. załącznikiem nr 7 do protokołu dodatkowego (...) „zwalnianym pracownikom spółki:

- którzy zgłoszą zamiar rozwiązania stosunku pracy na mocy porozumienia stron z przyczyn dotyczących pracodawcy, z wyłączeniem pracowników, wobec których może być zastosowany tryb rozwiązania stosunku pracy z winy pracownika

- których, stanowisko pracy ulegnie likwidacji

- których, stosunek pracy rozwiąże się z powodu uzasadnionego nie przyjęcia nowych warunków pracy i płacy

- którzy zgłoszą wniosek o przejście na emeryturę

przysługuje odprawa w wysokości 9-cio miesięcznego wynagrodzenia”.

Zgodnie z treścią ww. protokołu nr (...) do (...) powyższe ustalenia dotyczą ustania stosunków pracy do dnia 31.12.2011 roku.

Następnie w dniu 20 września 2011 roku do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy został wprowadzony Protokół dodatkowy (...) zgodnie z którym w § 5 wskazano, iż w załączniku nr 7 „Zasady i wysokość odprawy pieniężnej z tytułu rozwiązania stosunku pracy w związku z restrukturyzacją Spółki „ w ust. 5 słowa „ do dnia 31.12.2011r. „ zastępuje się słowami „ do dnia 31.12.2012r.”

W dniu 18 czerwca 2011r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B..

Podczas przedmiotowego Zgromadzenia akcjonariusze spółki Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. wyrazili zgodę na emisję nowej serii akcji imiennych spółki, które to akcje miała nabyć spółka Zakład (...) S.A. z siedzibą w O.. W trakcie przedmiotowego Zgromadzenia zostaje zawarta przedwstępna umowa objęcia akcji przez Zakład (...) S.A. z siedzibą w O., która to spółka zobowiązuje się dokapitalizować spółkę Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. poprzez wniesienie wkładu pieniężnego na pokrycie akcji w wysokości 10 mln złotych.

W dniu 12 września 2011r. Zakład (...) S.A. z siedzibą w O. zawarła umowę objęcia akcji spółki Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B..

W dniu 03 października 2011r. spółka Zakład (...) S.A. z siedzibą w O. objęła 62,68% akcji spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B..

(...) SA zwalnianym w 2011 roku i 2012 roku były wypłacane 9 miesięczne odprawy, gdyż wynikało to wprost z zapisów ujętych w (...) (tj. w protokołach nr (...) do (...)).

W 2013 roku nie wypłacano już zwalnianym pracownikom 9 miesięcznych odpraw a jedynie 3 miesięczne.

Pełnomocnik powodów w 2014 roku w imieniu grupy byłych pracowników spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A. w B. występował m.in. do organizacji związkowych działających przy (...) S.A. w B. z prośbą wyjaśnienie zaprzestania wypłat 9-cio miesięcznych odpraw pracownikom zwalnianym w 2013 i 2014 roku.

Organizacje związkowe wyjaśniały wówczas, że odprawy dziewięciomiesięczne dla pracowników zostały przewidziane w zapisach protokołów dodatkowych do (...) (...)i wprost przewidziano tam ich czasowe obowiązywanie tj. do 31 grudnia 2012 roku.

Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. w 2015 roku wystąpiło też do Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w O. z prośbą o ustosunkowanie się Inspekcji w sprawie obowiązku wypłacania odpraw pracownikom zwalnianym w ramach restrukturyzacji. W odpowiedzi na powyższe Państwowa Inspekcja Pracy w piśmie z dnia 09.12.2015r. wskazała, iż od dnia 01.01.2013r. roszczenia pracowników o wypłatę odprawy są bezprzedmiotowe z uwagi na czasowe obowiązywanie przepisu dotyczącego wypłaty przedmiotowych 9 miesięcznych odpraw (tj. w przypadku zwolnień pracowników do dnia 31 grudnia 2012 roku).

W latach od 2013/2015 prowadzona była szeroka restrukturyzacja spółki Przedsiębiorstwo (...) S.A. w B.. W ramach przeprowadzanej restrukturyzacji w szczególności dokonywano redukcji zatrudnienia, likwidowano niektóre działy (produkcja sezamków, czekolady), zatrudniano też nowych pracowników za pośrednictwem agencji pośrednictwa pracy.

W 2015r. dokonano zmian w strukturze (...) S.A. poprzez połączenie dotychczasowych komórek organizacyjnych w postaci wydziałów produkcyjnych w Dział Produkcji, które realizował dotychczasowe zadania Wydziałów Produkcyjnych.

Magazyn Materiałowy został podporządkowany nowo utworzonemu Działowi Logistyki Zakładowej.

Przed Sądami (m.in. przed SO w Opolu – I Wydział Cywilny) toczyły się sprawy przeciwko Zakładom (...) S.A. o zawarcie umowy przyrzeczonej nabycia przez ww. spółkę za cenę 9 zł za każdą akcję - akcji Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B..

Zakłady (...) S.A. wyrokami Sądów (w tym m.in. wyrokiem SO w Opolu z dnia 7 maja 2018 roku w sprawie I C 329/15) zostały zobowiązany do złożenia oświadczeń woli w ww. kwestii tj. nabycia od akcjonariuszy (pracowników i byłych pracowników) (...) SA w B. akcji tej spółki za cenę 9 zł za każdą akcję.

Wynagrodzenia miesięczne powodów liczone jak ekwiwalent za urlop wynosiły:

1. B. H. - 3 502,91 zł brutto
2. B. A. - 3 053,15 zł brutto
3. C. T. - 2 638,14 zł brutto
4. G. L. - 2 553,87 zł brutto
5. H. G. - 4 876,40 zł brutto
6. L. P. - 2 453,38 zł brutto
7. P. M. (2) - 2 507,72 zł brutto
8. S. A. - 2 380,78 zł brutto
9. S. J. - 2 979,90 zł brutto
10. T. R. - 3 197,75 zł brutto

11. B. K. (2) - 3 164,11 zł brutto
12. B. M. (1) - 2 607,02 zł brutto
13. C. M. - 2 932,60 zł brutto
14. C. M. - 2 435,95 zł brutto
15. C.B. - 2 076,46 zł brutto
16. D. R. - 2 657,94 zł brutto
17. D. K. - 2 313,55 zł brutto
18. D. M. - 2 535,80 zł brutto
19. D. E. - 2 658,29 zł brutto
20. G. B. - 2 657,67 zł brutto
21. H. E. - 2 922,54 zł brutto
22. J. T. - 2 595,34 zł brutto
23. K. U. (1) - 2 245,96 zł brutto
24. K. B. (2) - 3 156,82 zł brutto
25. K. L. (2) - 3 500,00 zł brutto
26. K. L. (1) - 2 775,98 zł brutto
27. L. M. (1)- 2 751,35 zł brutto
28. M. A. - 2 552,65 zł brutto
29. N. E. - 2 865,58 zł brutto
30. P. A. - 2 674,21 zł brutto
31. P. M. (1) - 2 574,12 zł brutto
32. P. B. - 2 523,85 zł brutto
33. P. T. (1) - 2 452,91 zł brutto
34. R. H. - 2 335,36 zł brutto
35. S. B. - 2 340,55 zł brutto
36. T. D. - 3 028,47 zł brutto
37. V. J. - 2 880,59 zł brutto
38. Z. G. - 2 630,16 zł brutto
39. Z. A. - 2 671,19 zł brutto

40. Ż. J. - 2 483,15 zł brutto

W 2013 i 2014 roku ww. powodowie zwalniani z (...) SA otrzymywali jedynie 3 miesięczne odprawy. Żaden ze zwalnianych w tym czasie (2013-2014) pracowników nie otrzymał odprawy w wysokości 9 miesięcznego wynagrodzenia.

Bezsporne, a ponadto zestawienie wypłaconych odpraw - jak k. 457 akt sprawy

Wyrokiem z dnia 26 marca 2019 r. Sąd Rejonowy w Opolu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych:

I. oddalił powództwa powodów przeciwko Przedsiębiorstwu (...) SA w B. oraz Zakładom (...) SA w O. o zapłatę odprawy,

II. oddalił powództwa powodów przeciwko Przedsiębiorstwu (...) SA w B. oraz Zakładom (...) SA w O. o zapłatę odszkodowania,

III. odstąpił od obciążania powodów kosztami postępowania w sprawie na rzecz pozwanych Przedsiębiorstwa (...) SA w B. oraz Zakładów (...) SA w O..

Sąd Rejonowy w Opolu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Powództwo powodów wobec pozwanych (...) SA oraz (...) SA o wypłatę dodatkowej 6 miesięcznej odprawy oraz ewentualnie o wypłatę odszkodowania w tożsamej wysokości nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd I instancji dokonał ustaleń faktycznych w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego. Za wiarygodne uznano w całości dokumenty zebrane w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości Sądu I instancji, co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy i nie były kwestionowane przez strony procesu. Ustalając stan faktyczny sprawy Sąd I instancji oparł się również na wiarygodnych zeznaniach świadków oraz na przesłuchaniu powodów.

Istotne dla niniejszego postępowania okazały się w szczególności zeznania świadków: J. D. (3), C. Z., M. D. (2) i B. D., które to osoby brały bezpośredni udział w podpisywaniu porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku oraz zawieraniu protokołów dodatkowych z 2011 roku do (...) obowiązującego w (...) SA.

Podkreślić w tym miejscu należy, iż w zasadzie stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był sporny między stronami. Strony różniły się natomiast od oceny skutków prawnych podejmowanych działań i wykładni składanych oświadczeń woli.

W niniejszym postępowaniu powodowie domagali się zasądzenia na ich rzecz solidarnie od pozwanych spółek Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B. i Zakładów (...) S.A. z siedzibą w O. kwot wskazanych w piśmie procesowym z dnia 10 kwietnia 2017r. (k. 525-527) wraz z odsetkami ustawowymi tytułem odpraw pieniężnych wynikających z naruszenia przez pozwanych Przedsiębiorstwo (...) S.A. w B. i Zakładów (...) S.A. z siedzibą w O. gwarancji zatrudnienia, wprowadzonej na podstawie postanowień porozumienia z dnia 18.05.2011r. zawartego pomiędzy związkami zawodowymi działającymi na terenie Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B., a inwestorem strategicznym tj. Zakładami (...) S.A. z siedzibą w O..

W przypadku nieuwzględnienia przez Sąd I instancji dochodzonego roszczenia powodowie wnieśli o zasądzenie na ich rzecz solidarnie od pozwanych spółek wskazanych w piśmie procesowym z dnia 10.04.2017r. kwot wraz z odsetkami ustawowymi tytułem odszkodowania za niewypłacenie na ich rzecz należnych im odpraw pieniężnych w pełnej wysokości.

Powodowie uzasadniając swoje stanowisko procesowe podnosili, iż w związku z prowadzoną restrukturyzacją pozwanego Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B., w myśl zapisów zawartych w ww. porozumieniu z dnia 18 maja 2011

roku, powinni oni otrzymać odprawę w wysokości dziewięciomiesięcznego wynagrodzenia, a nie w wysokości jedynie trzymiesięcznego wynagrodzenia jakie faktycznie otrzymali od pozwanego pracodawcy Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B..

Przywołując orzecznictwo sądowe powodowie stali na stanowisku, iż dochodzenie przezeń roszczenia na podstawie porozumienia z dnia 18.05.2011r. są zasadne, bowiem porozumienie z dnia 18.05.2011r. w swojej istocie stanowi źródło prawa pracy w rozumieniu art. 9 k.p.

Pozwane spółki w odpowiedzi na pozew jak i w toku postępowania konsekwentnie z kolei stały na stanowisku, iż dochodzone przez powodów roszczenia nie zasługują na uwzględnienie bowiem porozumienie z dnia 18.05.2011r. nie stanowi źródła prawa pracy w myśl art. 9 k.p., a tym samym nie może być podstawą dochodzonych przez powodów roszczeń o wypłatę wyższej (łącznie 9 miesięcznej) odprawy.

Istota sporu zatem koncentrowała się na ustaleniu charakteru prawnego porozumienia z dnia 18.05.2011r. zawartego pomiędzy związkami zawodowymi działającymi na terenie Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B., a inwestorem strategicznym tj. Zakładami (...) S.A. z siedzibą w O..

Bezspornym w niniejszym postępowaniu był fakt, iż Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. w przeszłości stanowiło spółkę Skarbu Państwa. W ramach prywatyzacji tejsze spółki akcje spółki były sprzedawane jej pracownikom w konsekwencji czego w 2011r. (...) SA stała się spółką prywatną, której akcje posiadali wyłącznie jej pracownicy.

Bezspornym był nadto fakt, iż na początku 2011r. spółka Przedsiębiorstwo (...) S.A. z siedzibą w B. stała się przedmiotem zainteresowania, jako możliwy obiekt przejęcia przez inne spółki działające w branży spożywczej. Owo zainteresowanie ww. spółką wykazywała m.in. spółka (...) Sp.z.o.o. z siedzibą w O., której właścicielem był pan K. będący również właścicielem marki (...), który to podmiot w marcu 2011r. rozpoczął wykupowanie akcji od akcjonariuszy Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B., co traktowane było przez zarząd Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. jako tzw. „wrogie przejęcie” z uwagi na obawę zaprzestania produkcji tudzież zamknięcia fabryki w B.. Nie stanowił osi sporu również fakt, iż protokołem dodatkowym Nr 10 z dnia 15.02.2011r. do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy wprowadzono dodatkowy punkt do art. 3 (...) o treści „pracownikom Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B., zatrudnionym na podstawie umów o pracę zawartych przed dniem 01.01.2011r. na czas nieokreślony, w przypadku dokonania tzw. „wrogiego przyjęcia” Spółki, przez co należy rozumieć m.in. nabycie co najmniej 26% akcji Spółki, zawarcie umów przedwstępnych na sprzedaż akcji z udzieleniem pełnomocnictwa do głosowania na Walnym Zgromadzeniu pozwalającym na reprezentację co najmniej 26% akcji spółki, nabycie prawa do reprezentacji na Walnym Zgromadzeniu co najmniej 26% akcji spółki z tytułu dokonania czynności ww. przez inwestora branżowego lub inny podmiot, osobę prawną lub fizyczną, którego celem byłoby ograniczenie istnienia spółki, jej likwidacja w celu wyeliminowania spółki (...) S.A. z rynku poprzez przejęcie jej sieci sprzedaży, ograniczenie jej działalności gospodarczej poprzez ograniczenie jej dotychczasowej produkcji, podjęcie działań mających na celu likwidację spółki lub połączenie jej z inną spółką, co w konsekwencji doprowadzi do zwolnień grupowych lub indywidualnych pracowników spółki z przyczyn innych niż porozumienie stron, wypowiedzenie umowy o pracę przez pracownika, przejścia pracownika na rentę lub emeryturę – przysługują specjalne, związane z zaistnieniem powyższych sytuacji uprawnienia. W sytuacjach określonych powyżej pracodawca zobowiązuje się zwalnianym pracownikom wypłacić dodatkowo – niezależnie od innych świadczeń przysługujących na mocy przepisów prawa- jednorazowe odszkodowania w wysokości nie mniejszej niż 60-krotność średniego indywidualnego wynagrodzenia pracownika, którego dotyczy odszkodowanie. Średnie miesięczne wynagrodzenie będzie ustalone za okres 6 miesięcy poprzedzających rozwiązanie stosunku pracy, przy uwzględnieniu składników wynagrodzenia branych pod uwagę do określenia ekwiwalentu za urlop. Odszkodowanie to, będzie wypłacane w formie pieniężnej nie później niż w ostatnim dniu zatrudnienia”.

Niewątpliwie w ocenie Sądu I instancji wprowadzenie powyższego zapisu miało na celu zabezpieczenie praw pracowników zatrudnionych w spółce (...) S.A.

Nie było przedmiotem sporu również i to, że w marcu 2011 roku zainteresowanie przejęciem Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. wyraziły Zakłady (...) S.A. z siedzibą w O., które rozpoczęły wykupowanie akcji od akcjonariuszy Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. jak i to, że około kwietnia 2011r. zarząd Przedsiębiorstwa (...) S.A. z siedzibą w B. podjął decyzje o sprzedaży akcji spółki na rzecz Zakład (...) S.A.

W dniu 18 maja 2011 roku doszło zatem do zawarcia porozumienia pomiędzy organizacjami związkowymi przy Przedsiębiorstwie (...) S. A. w B. tj. (...) Związkiem Zawodowym (...), Związkiem Zawodowym (...) a Zakładem (...) S.A. w O.. Zgodnie z ww. porozumieniem w przypadku nabycia przez inwestora co najmniej 51% akcji spółki Przedsiębiorstwa (...) S.A. w B., inwestor jako akcjonariusz spółki zachowa następujące warunki: dotychczas obowiązujący w Spółce (...) będzie obowiązywał nadal przez okres 4 lat tj. do dnia 20.05.2015r., w przypadku zwolnień pracowników w ramach restrukturyzacji obowiązywać będą odprawy w jednakowej wysokości – niezależnie od długości okresu zatrudnienia danego pracownika w spółce, odpowiadającej dziewięciomiesięcznemu wynagrodzeniu tego pracownika, w ramach których to odpraw wliczana już będzie odprawa pieniężna wynikająca z ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, przy czym postanowienie tego punktu nie dotyczyło pracowników spółki zatrudnionych na podstawie umów o pracę na czas określony oraz pracowników zatrudnionych w tzw. aparacie sprzedażowym spółki przez okres czasu krótszy niż 3 lata licząc wstecz od daty zawarcia porozumienia, którzy świadczą pracę poza siedzibą spółki, inwestor potwierdza gotowość nabycia wszystkich akcji spółki od dotychczasowych akcjonariuszy tej spółki, którzy wyraziliby wolę zbycia tych akcji w okresie do trzech lat od dnia podpisania porozumienia, a to za cenę nie mniejszą niż 9 zł za jedną akcję, spółka zachowa odrębną od inwestora podmiotowość prawną, inwestor potwierdził, iż zakład produkcyjny nie zmieni swojej siedziby, a produkcja tych samych grup wyrobów odbywać się będzie nadal pod marką (...), chyba że analiza opłacalności produkcji danych wyrobów wykaże inaczej, szczegóły funkcjonowania wydatków inwestycyjnych będą ustalana między zarządem spółki a zarządem inwestora. W treści przedmiotowego porozumienia wskazano, iż porozumienie to nie stanowi prawa pracy w rozumieniu art. 9 k.p., a nadto wskazano, iż porozumienie to będzie obowiązywać przez okres czterech lat tj. do dnia 20.05.2015r.

Konsekwencją zawarcia przedmiotowego porozumienia było wprowadzenie przez pozwaną spółkę Przedsiębiorstwo (...) S. A. w B. w protokole nr (...) z dnia 31 maja 2011 roku do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy zapisu, w którym wskazano, iż pracownicy pozwanej spółki Przedsiębiorstwo (...) S. A. w B., którzy będą zwalniani w ramach restrukturyzacji będą otrzymywali odprawy w wysokości 9-cio miesięcznego wynagrodzenia do dnia 31 grudnia 2011r.

Okres ten został następnie przedłużony protokołem dodatkowym do (...) nr 12 z dnia 20.09.2011r. - aż do dnia 31.12.2012r.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe w latach 2011 i 2012 większość zwalnianych pracowników faktycznie otrzymywała 9-cio miesięczne odprawy, co niewątpliwie było zgodne z ww. zapisami Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy.

Sytuacja ta uległa w latach 2013-2014 kiedy to, (...) SA zaprzestała wypłat 9 miesięcznych odpraw, wskazując iż z protokołów Nr (...) do (...) wynikał maksymalny termin wypłaty wyższych odpraw jedynie do dnia 31 grudnia 2012 roku.

W takiej właśnie sytuacji znaleźli się powodowie w niniejszej sprawie, których stosunki pracy z pozwaną (...) SA uległy rozwiązaniu już po 31 grudnia 2012 roku.

Zasadniczym problemem prawnym wymagającym rozstrzygnięcia w związku z odmiennym traktowaniem przez strony postępowania zapisów porozumienia z dnia 18.05.2011r. jest ustalenie charakteru owego porozumienia.

W ocenie Sądu rozpoznającego niniejszą sprawę, - wbrew stanowisku prezentowanemu przez powodów - sporne porozumienie z dnia 18.05.2011r. nie stanowi źródła prawa pracy.

Niewątpliwie rację ma strona powodowa, iż w myśl art. 9 k.p. co do zasady porozumienia zbiorowe mogą stanowić źródła prawa pracy niemniej jednak zauważyć należy, iż taka sytuacja jest dopuszczalna tylko wówczas, gdy porozumienia te mają swoje wyraźne oparcie w ustawie, co nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Strona powodowa na poparcie swego stanowiska procesowego jakoby porozumienie z dnia 18.05.2011r. stanowiło źródło prawa pracy przywoływała szereg orzeczeń, w tym m.in. uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2006 r. w sprawie

III PZP 2/06, w której to uchwale Sąd Najwyższy wskazał, iż „Postanowienia porozumienia zbiorowego w sprawie gwarancji socjalnych, pracowniczych i związkowych, zawartego w procesie prywatyzacji pośredniej (art. 1 ust. 2 pkt 1 i 1a oraz art. 31a-35 ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, jednolity tekst: Dz.U. z 2002 r. Nr 171, poz.

1397 ze zm.), pomiędzy związkami zawodowymi działającymi u pracodawcy a spółką handlową, która po nabyciu akcji stała się spółką dominującą nad spółką zależną będącą pracodawcą, są przepisami prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 k.p.”

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie podziela poglądu prezentowanego przez stronę powodową z uwagi na fakt, iż porozumienie z dnia 18.05.2011r. nie stanowi źródła prawa pracy gdyż nie znajduje oparcia w przepisach ustawy.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż o tym, że porozumienie z dnia 18.05.2011r. nie stanowi źródła prawa w rozumieniu art. 9 k.p. świadczy jego literalna treść, w której wprost wskazano, iż „przedmiotowe porozumienie z dnia 18.05.2011r. nie stanowi prawa pracy w rozumieniu art. 9 k.p.” Niewątpliwie w ocenie Sądu tak jasne skonkretyzowanie charakteru prawnego przedmiotowego porozumienia obala stanowisko strony powodowej jakoby porozumienie to stanowiło źródło prawa pracy.

Niezależnie od powyższego w ocenie Sądu porozumienie z dnia 18.05.2011r. nie stanowi w swojej istocie takiego porozumienia o jakim mowa w uchwale składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2006 r. w sprawie III PZP 2/06.

Abstrahując już od faktu, iż uchwała z dnia 23 maja 2006 r. w sprawie III PZP 2/06 została podjęta zupełnie w innych warunkach prawnych, bowiem dotyczyła prywatyzacji (...) w ocenie Sądu uchwała ta nie w żadnej mierze nie dotyczy sytuacji w jakich znaleźli się powodowie.

Istotnym jest, iż wyraźnie w uzasadnieniu ww. uchwały z 23 maja 2006 roku (III PZP 2/06) Sąd Najwyższy podkreśla, iż zastosowana w tej uchwale rozszerzającą wykładnią pojęcia „oparcia na ustawie” ma charakter niezwykle wyjątkowy, dopuszczalny tylko w szczególnych sytuacjach. W uchwale tej podkreślono, że „zdaniem Sądu Najwyższego w składzie powiększonym, w szczególnych sytuacjach możliwa jest rozszerzająca wykładnia pojęcia "oparcia na ustawie" z art. 9 § 1 k.p., choć powoduje to pewne umniejszenie znaczenia układów zbiorowych prawa pracy, czy w ogóle zasady zamkniętego katalogu źródeł prawa. Dotyczy to tych sytuacji, w których zawarcie układu zbiorowego pracy jest z różnych względów utrudnione”.

W ocenie Sądu I instancji nie można zatem takiej wykładni stosowanej na zasadzie wyjątku, stosować również rozszerzająco w niniejszej sprawie.

Podkreślić należy, iż w przedstawionych powyżej okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy nie było żadnych powodów dla których ewentualne zawarcie zakładowego układu zbiorowego pracy lub przyjęcie protokołów dodatkowych do tego układu zbiorowego byłoby niemożliwe lub w jakiś sposób utrudnione.

W (...) SA Zakładowy Układ Zbiorowy Pracy obowiązywał od 2005 roku. Co więcej, wielokrotnie przyjmowane były przez zarząd spółki i działające w (...) SA organizacje związkowe protokoły dodatkowe do (...).

W maju 2011 roku został przyjęty protokół dodatkowy nr 11, a następnie w dniu 20 września 2011 roku kolejny protokół dodatkowy nr 12 do (...) i zapisy obu ww. dokumentów wprost dotyczyły wypłaty zwalnianym pracownikom odpraw, ich wysokości oraz czasokresu, w jakim te odprawy będą wypłacane.

Nie można zatem przyjąć, że w niniejszej sprawie doszło do szczególnej sytuacji, jakiej dotyczyła uchwała III PZP 2/06, tj. że zwanie porozumienia zbiorowego (zakładowego układu zbiorowego pracy) było w tym konkretnym przypadku niemożliwe lub utrudnione.

Odmawiając porozumieniu z dnia 18 maja 2011 roku charakteru źródła prawa pracy w rozumieniu art. 9 §1 kp odnotować należy także stanowisko SN wyrażone w innych orzeczeniach, gdzie m.in. SN przyjął, iż „porozumienie zbiorowe nie może obowiązywać pracodawcy, który nie jest jego stroną” (zob. wyrok SN z dnia 8 czerwca 2010 roku – I PK 23/10).

Należy podkreślić, że porozumienie z dnia 18 maja 2011 roku nie było zwarte przez pracodawcę powodów tj. przez (...) SA w B., a zatem podmiot ten nie mógł być zobowiązany do wypłacanie powodowi odprawy li tylko w oparciu o zapisy ww. porozumienia.

Bezspornym było w niniejszej sprawie, iż, pracownicy zwalniani w 2011 i 2012 roku z (...) SA otrzymywali odprawy w wysokości 9 miesięcznego wynagrodzenia (niezależnie od stażu pracy). Jest natomiast oczywistym, iż otrzymywali je na podstawie zapisów obowiązującego w tym czasie (...) (z uwzględnieniem zapisów protokołów dodatkowych (...)), gdzie pozwany pracodawca w uzgodnieniu z organizacjami związkowymi zobowiązywał się do wypłaty 9 miesięcznych odpraw pracownikom, ale jedynie w ściśle określonych ramach czasowych tj. o ile stosunek pracy takiego zwalnianego pracownika ustanie do dnia 31 grudnia 2012 roku.

W orzecznictwie SN przyjęto również, iż art. 59 ust. 2 Konstytucji RP nie stanowi dostatecznej podstawy do przyjęcia normatywnego charakteru dowolnego porozumienia zbiorowego, gdy takie porozumienie nie znajduje oparcia w ustawie (zob. wyrok SN z dnia 7 grudnia 2012 roku – II PK 128/12). Intencją ustrojodawcy było bowiem stworzenie zamkniętego systemu źródeł prawa i ograniczenie ich katalogu do aktów wymienionych wprost w art. 87 Konstytucji RP.

Zgodnie zatem z art. 9 §1 k.p., aby postanowienia porozumienia zbiorowego mogły być zaliczone do źródeł prawa pracy muszą określać prawa i obowiązki stron stosunku pracy i muszą być „oparte na ustawie”.

Walu tego nie posiada - w ocenie Sądu I instancji – porozumienie z dnia 18 maja 2011 roku.

W niniejszej sprawie strona powodowa podnosiła także, iż w przypadku braku uznania porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku za porozumienie o jakim mowa w art. 9 kp (tj. za źródło prawa pracy), należy uznać ww. porozumienie za umowę o świadczenie na rzecz osoby trzeciej, w której zastrzeżono, że pozwana (...) SA ma spełnić świadczenie w postaci odprawy na rzecz jej pracowników (art. 393 k.c.), lub za umowę o świadczenie przez osobę trzecią, w której pozwana (...) SA zobowiązała się wobec pracowników (...) SA, że (...) SA spełni określone świadczenie na rzecz pracowników (umowa z art. 391 k.c.).

W ocenie Sądu I instancji orzekającego w niniejszej sprawie zapis pkt. 2 ww. porozumienia nie ma charakteru umowy, o jakiej mowa w art. 391 k.c. ani w art. 393 k.c.

Po pierwsze należy zauważyć, że porozumienie z dnia 18 maja 2011 roku zawarte pomiędzy (...) SA a przedstawicielami związków zawodowych działających przy (...) SA zawiera kilka różnych (odmiennych) zapisów o bardzo zróżnicowanym stopniu szczegółowości i zawierającym zobowiązania dla różnych podmiotów.

Przykładowo dość ogólnym jest zapis pkt. 4 porozumienia, gdzie zapisano „spółka (tj. (...) SA) zachowa odrębną od inwestora podmiotowość prawną”. Zapis ten ma z pewnością charakter pewnej deklaracji (przyrzeczenia) inwestora. Brak jest jednak jakiegokolwiek sankcji przy ww. zapisie za naruszenie tejże deklaracji. Podobną deklaracją jest

również zapis pkt. 1 ww. porozumienia dotyczący czasokresu obowiązywania (...), gdyż jest oczywistym, że (...) jest porozumieniem zbiorowym zawierającym pomiędzy pracodawcą (tj. w tym wypadku (...) SA zachowującym odrębną podmiotowość prawną) a organizacjami związkowymi i to ww. podmioty decydują ostatecznie o czasookresie trwania ww. porozumienia zbiorowego i jego ewentualnych zmianach (na co wskazywano już powyżej).

W ocenie Sądu I instancji orzekającego zupełnie odmiennym natomiast i znacznie bardziej szczegółowym jest zapis pkt. 3 ww. porozumienia, który odnosi się wprost do wykupu przez (...) SA (a więc stroną tegoż porozumienia z 18 maja 2011 roku) akcji od akcjonariuszy (...) SA w B..

W tym zakresie Sąd I instancji w całości podziela wykładnię dokonaną przez SO w Opolu w sprawie I C 444/16 (dotyczącym zawarcia umowy przyrzeczonej), gdzie Sąd Okręgowy w Opolu uznał, że zapis ww. pkt. 3 stanowił zawarcie umowy przedwstępnej pomiędzy (...) SA a organizacjami związkowymi działającym na rzecz osób trzecich (tj. na rzecz akcjonariuszy – pracowników).

Taką konstrukcją umowy na rzecz osoby trzeciej przewiduje art. 393 kc. W uzasadnieniu wyroku w sprawie I C 444/16 SO w Opolu podkreślono, iż w punkcie 3 porozumienia zawarto wszystkie istotne elementy umowy przyrzeczonej: wskazano strony tej umowy, przedmiot umowy oraz cenę (nie mniejszą niż 9 zł za jedną akcję). W pkt. 3 porozumienia wskazano też bardzo wyraźnie termin zawarcia umowy przyrzeczonej tj. do trzech lat od dnia podpisania porozumienia tj. do 18 maja 2014 roku).

Należy jednak z całą mocą podkreślić, iż zapis pkt. 3 ww. porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku (dotyczący akcji), w którym inwestor (...) SA wprost zobowiązał się do nabycia akcji od dotychczasowych akcjonariuszy za ściśle określoną cenę i w określonym dokładnie terminie, różni się zdecydowanie do innych zapisów ww. porozumienia w tym m.in. od spornego w niniejszej sprawie zapisu pkt. 2 ww. porozumienia (dotyczącego odpraw pracowniczych).

Punkt 2 ww. porozumienia cechuje się bowiem znacznym stopniem ogólności i nie można oprzeć się wrażeniu, iż główny nacisk w tym punkcie położony jest na zapis o „odprawach jednakowej wysokości – niezależnie od okresu zatrudnienia pracownika w spółce”.

Punkt 2 w. porozumienia ma zatem następujące brzmienie „w przypadku zwolnień pracowników w ramach restrukturyzacji obowiązywać będą odprawy w jednakowej wysokości – niezależnie od długości okresu zatrudnienia danego pracownika w spółce, odpowiadającej dziewięciomiesięcznemu wynagrodzeniu tego pracownika, w ramach których to odpraw wliczana już będzie odprawa pieniężna wynikająca z ustawy o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn niedotyczących pracowników, przy czym postanowienie tego punktu nie dotyczyło pracowników spółki zatrudnionych na podstawie umów o pracę na czas określony oraz pracowników zatrudnionych w tzw. aparacie sprzedażowym spółki przez okres czasu krótszy niż 3 lata licząc wstecz od daty zawarcia porozumienia, którzy świadczą pracę poza siedzibą spółki”.

W ocenie Sądu I instancji odmiennie niż w przypadku zapisu pkt. 3 porozumienia nie może tu znaleźć zastosowania konstrukcja z art. 393 k.c. tj. zawarcie umowy na rzecz osoby trzeciej.

W umowie na rzecz osoby trzeciej strony tej umowy postanawiają, że dłużnik (przyrzekający) spełni świadczenie na rzecz osoby trzeciej (w tym wypadku na rzecz pracowników). Osoba trzecia nie bierze udziału w zawieraniu tej umowy, ale w wyniku zastrzeżenia umownego nabywa uprawnienie do żądania od dłużnika spełnienia świadczenia na swoją rzecz.

W orzecznictwie podkreślono, że osoba trzecia winna być w umowie wyraźnie wskazana, a przynajmniej muszą zostać w umowie zawarte takie postanowienia, które pozwolą na jej identyfikację (wyrok SN z dnia 28 listopada 2003 r., IV CK 206/02, LEX nr 164011).

Osoba trzecia, o której mowa w art. 393 k.c. (musi zostać w tej umowie oznaczona w taki sposób, by okoliczności, co do jej tożsamości nie budziły wątpliwości.

I tu już napotykaemy na pierwszy zasadniczy problem, gdyż ewentualna grupa beneficjentów zapisu pkt. 2 porozumienia jest określona nieprecyzyjnie. Z treści pkt. 2 porozumienia można wywodzić, iż chodzi tu o grupę pracowników zwolnionych „w ramach restrukturyzacji”, który to zapis następuje jednak trudności interpretacyjne i budzi wątpliwości, jakiej grupy beneficjentów owa umowa na rzecz osoby trzeciej faktycznie miałyby dotyczyć. Brak jest zatem takiego elementu tejże umowy, który pozwala na niewątpliwą identyfikację grona osób uprawnionych (tj. owych osób trzecich).

Kolejnym problemem, który nie pozwala na zakwalifikowanie zapisu pkt. 2 porozumienia jako umowy z art. 393 k.c. stanowi osoba dłużnika.

W klasycznej umowie na rzecz osoby trzeciej mamy do czynienia ze zobowiązaniem dłużnika (tj. strony tej umowy), który „przyrzeka” spełnienie świadczenia na rzecz osoby trzeciej. W zapisie pkt. 2 porozumienia mamy natomiast ogólny zapis „obowiązywać będą odprawy” bez bliższego wskazania podmiotu, który zobowiązuje się te odprawy wypłacać.

W tym miejscu jest dość oczywiste, że odprawa jako świadczenie „ze stosunku pracy” co do zasady winno być wypłacane przez pracodawcę (tj. (...) SA), która to spółka nie jest jednak stroną porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku, a zatem nie jest dłużnikiem stosunku zobowiązaniowego.

W ten sposób dochodzimy do dość karkołomnej konstrukcji prawnej, w której (...) SA jako strona porozumienia zobowiązywałaby się do tego, że podmiot trzeci ((...) SA – nie będący stroną umowy) spełni określone świadczenie (wypłaci odprawy) na rzecz dość nieprecyzyjnie wskazanej osoby trzeciej (tj. na rzecz pracowników zwalnianych „w ramach restrukturyzacji”) – również nie będącą wprost stroną umowy.

Dodatkowo należy podkreślić, że ów pkt 2 porozumienia nie zawiera też bliżej określonej daty, w której spełnienie określonego tam świadczenia (tj. wypłata odpraw) miała by nastąpić.

W tym miejscu należy się zatem – w ocenie Sądu I instancji - odwołać do treści art. 65§1 k.c.

Przepis ten stanowi, że oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

W ocenie Sądu I instancji w niniejszej sprawie niezwykle istotnym był fakt, iż stroną porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku (działającą na rzecz pracowników a także pracowników – akcjonariuszy) były organizacje związkowe działające przy (...) SA w B..

Dokładnie te same organizacje związkowe były następnie stroną porozumień zbiorowych zawieranych już z pracodawcą tj. z (...) SA w B..

Znamiennym jest też, że zaraz po zawarciu porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku (tj. w dniu 31 maja 2011 roku) doszło do podpisania przez ww. organizacje związkowe oraz zarząd (...) SA (tj. przez pracodawcę) protokołu dodatkowego nr 11 do (...), w którym zawarto szczegółowe ustalenia dotyczące warunków otrzymania przez pracowników odpraw pieniężnych w zwiększonej 9 miesięcznej jednakowej wysokości (niezależnie od stażu pracy). Precyzyjnie określona została wówczas grupa pracowników uprawnionych do tego rodzaju wyższych odpraw. Jednocześnie zapisy protokołu nr (...) do (...) wprowadziły wyraźny limit czasowy na wypłaty tego rodzaju wyższych świadczeń (tj. do 31 grudnia 2011 roku).

Następnie kolejnym protokołem do (...) (...) z 20 września 2011 roku wydłużono okres wypłacania podwyższonych 9 miesięcznych odpraw zwalnianym pracownikom tj. do 31 grudnia 2012 roku.

Zaznaczyć należy, że w kolejnych latach – mimo dalszego obowiązywania zakładowego układu zbiorowego pracy w (...) SA – organizacje związkowe (będące wszak stroną porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku) nie wykazały się dalszą

aktywnością, by rozszerzać możliwość wypłaty wyższych odpraw zwalnianym pracownikom w kolejnych latach i nie było inicjatywy organizacji związkowych, by do (...) wprowadzać zapisy dotyczące wyższych odpraw w kolejnych latach (tj. w 2013 i 2014 roku).

Za trafną należy zatem uznać ocenę, że dość ogólne i jedynie ramowe zapisy pkt. 2 porozumienia z 18 maja 2011 roku zostały następnie przeniesione w sposób szczegółowy i konkretny do układu zbiorowego pracy poprzez zawarcie protokołów dodatkowych do (...), stanowiących konsekwencje ustaleń ww. porozumienia i nabywając w ten sposób waloru obowiązującego źródła prawa pracy.

Tym samym należy uznać, że wolą stron porozumienia (w tym przede wszystkim organizacji związkowych działających w (...) SA) było ustalenie odpraw dla zwalnianych pracowników na jednakowym, wyższym poziomie (niezależnie od ich stażu pracy) jednak szczegółowa konkretyzacja powyższych ustaleń nastąpiła dopiero w kolejno zawieranych protokołach dodatkowych do (...), które to protokoły wprost stanowią źródło prawa pracy i jak wynika z przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania dowodowego – właśnie na podstawie tychże źródeł prawa pracy w pozwanej spółce (...) SA w B. w latach 2011 -2012 były wypłacane zwalnianym pracownikom wyższe, 9 miesięczne odprawy.

Uwzględniając powyższe uznać należało, iż powodowie, których stosunki pracy z (...) SA w B. uległy rozwiązaniu dopiero w 2013 bądź 2014 roku nie mają prawa do wyższej 9-miesięcznej odprawy, gdyż ich stosunki pracy uległy rozwiązaniu po dniu 31 grudnia 2012 roku, a brak jest podstaw do żądania przez powodów wyższej odprawy wyłącznie w oparciu o zapisy samego porozumienia z 18 maja 2011 roku.

Jak wskazano wyżej samo porozumienie nie może być uznane za źródło prawa pracy (zgodnie z art. 9 kp).

Powyższe ustalenie skutkowało oddaleniem powództwa powodów przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S. A. w B. oraz Zakładom (...) S.A z siedzibą w O. o zapłatę dodatkowych 6 miesięcznych odpraw, o czym orzeczono jak w punkcie I wyroku.

Nie zasługiwało na uwzględnienie również powództwo powodów o zapłatę odszkodowania (w wysokości 6 miesięcznych odpraw), które to powództwo powodowie wywodzili z przepisów prawa cywilnego (art. 393 k.c.). Jak wskazano wyżej zapisów pkt. 2 porozumienia z dnia 18 maja 2011 roku nie można traktować jako umowy zwartej na rzecz osoby trzeciej (o jakiej mowa w art. 393 k.c.) z uwagi na brak istotnych elementów tejże umowy, na co wskazywano wyraźnie powyżej.

Skutkowało to zatem oddaleniem powództwa powodów przeciwko Przedsiębiorstwu (...) S. A. w B. oraz Zakładom (...) S.A z siedzibą w O. o zapłatę odszkodowania, o czym orzeczono jak w punkcie II wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia dyspozycja art. 102 k.p.c.

Przepis ten przewiduje, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych, Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego, przy ocenie przesłanek z art. 102 k.p.c., należy przede wszystkim wziąć pod uwagę fakty związane z samym przebiegiem procesu, tj. podstawę oddalenia żądania, szczególną zawilgość lub precedensowy charakter sprawy albo subiektywne przekonanie powodów co do zasadności zgłoszonego roszczenia - trudne do zweryfikowania a limine.

Z uwagi na skomplikowany charakter sprawy, konieczność przeprowadzenia wnikliwej analizy prawnej i faktycznej, przy odmiennych orzeczeniach w zakresie zawarcia umowy przyrzeczonej dotyczącej nabycia przez ZPC O. akcji (...) SA oraz przy jednoczesnym braku jednolitej linii orzeczniczej dotyczącej zaliczania porozumień socjalnych jako źródeł prawa pracy, Sąd I instancji uznał, że w niniejszej sprawie zachodzą szczególne, wyjątkowe okoliczności uzasadniające

nie obciążanie powodów kosztami postępowania sądowego, w tym kosztami zastępstwa procesowego na rzecz obu pozwanych spółek.

Apelację od wyroku wnieśli powodowie, zaskarżając przedmiotowy wyrok w części, tj. w zakresie pkt I i II, zarzucając mu:

1. na podstawie art. 368 § 1 pkt 2 k.p.c. naruszenie przepisów postępowania, które miały wpływ na treść orzeczenia:

a) art. 328 § 2 k.p.c.

b) art. 233 § 2 k.p.c.

2. naruszenie prawa materialnego:

a) art. 9 k.p. w zw. z art. 241⁽²³⁾ k.p. i art. 240 § 2 k.p. w zw. z art. 249⁽¹⁾ § 1 k.p. i w zw. z § 2 pkt 1 in fine Protokołu dodatkowego (...) z dn. 15.02.2011 r. do Zakładowego Układu Zbiorowego Pracy z dnia 04.02.2005 r.

b) art. 241¹³ § 2 k.p. w zw. z art. 241⁸ § 2 i art. 18 § 2 k.p. i w zw. z art. 42 § 1 i 2 k.p. w zw. z art. 45 § 1 k.p. oraz w zw. z art. 241⁹ § 1 k.p. w związku z treścią § 1 pkt 1 Protokołu dodatkowego (...) z dnia 09.11.2019 r. do (...) z dnia 04.02.2005 r.

c) art. 8 k.p. w zw. z art. 32 Konstytucji RP w zw. z pkt 2 Porozumienia z dnia 18.05.2011 r. oraz zapisem Porozumienia zgodnie, z którym obowiązuje ono do 20.05.2015 r. w zw. z § 1 pkt 2 oraz pkt 6 Protokołu dodatkowego (...) do (...) i § 5 Protokołu dodatkowego (...) do (...) oraz § 1 pkt 1 Protokołu dodatkowego (...) do (...)

d) art. 8 k.p. w zw. z art. 4 § 1 pkt 4 k.s.h.

e) art. 8 k.p. w zw. z § 2 pkt 1 Protokołu dodatkowego nr do (...) z 04.02.2005 r.

f) art. 393 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. w zw. z pkt 2 Porozumienia z dn. 18.05.2011 r.

g) art. 391 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p. w zw. z pkt 2 Porozumienia z dn. 18.05.2011 r.

h) art. 366 § 1 k.c. w zw. z art. 369 k.c. oraz w zw. z art. 370 k.c. i 391 k.c., a także art. 300 k.p. i art. 65 § 2 k.c. w zw. z § 2 pkt 1 Protokołu dodatkowego (...) do (...) z dn. 04.02.2005 r.

i) art. 471 k.c. w zw. z art. 393 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.

j) art. 415 k.c. w zw. z art. 8 k.p. w zw. z art. 300 k.p. w zw. z pkt 2 Porozumienia z dn. 18.05.2011 r. oraz w zw. z § 2 pkt 1 Protokołu dodatkowego (...) do (...)

Wskazując na powyższe zarzuty powodowie wnieśli o:

1. zmianę orzeczenia poprzez uwzględnienie powództw głównych w całości zgodnie z żądaniem złożonym ostatecznie w toku postępowania przed Sądem I instancji;

2. ewentualnie, z ostrożności procesowej, w przypadku oddalenia apelacji w części związanej z roszczeniem głównym, wnieśli o zmianę orzeczenia poprzez uwzględnienie roszczeń ewentualnych w całości zgodnie z żądaniem złożonym ostatecznie w toku postępowania przed Sądem I instancji;

3. zasądzenie od pozwanych na rzecz każdego z powodów zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie przed Sądem I instancji, w wysokości stawki minimalnej oraz kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa w toku postępowania wpadkowego;

4. zasądzenie od pozwanych na rzecz powodów kosztów postępowania przed Sądem II instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości stawki minimalnej

5. dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z pisma pozwanej ad 2 z dn. 13.05.2019 r. na podstawie art. 368 § 1 pkt 4

Zażalenie na postanowienie wnieśli pozwani, zaskarżając w całości postanowienie, zarzucając:

1. naruszenie przepisów prawa procesowego, mające istotny wpływ na wydanie zaskarżonego orzeczenia, a to:

a) art. 102 k.p.c. poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji, gdy nie zostały spełnione przesłanki określone tym przepisem, tj. uznanie przez Sąd I instancji, iż w niniejszej sprawie zaszedł „wypadek szczególnie uzasadniony”,

b) art. 98 § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy strona pozwana wносиła o zwrot poniesionych przez nią niezbędnych kosztów procesu celem obrony swoich praw.

Wskazując na powyższe zarzuty pozwani wnieśli o :

1. zmianę zaskarżonego postanowienia w całości poprzez zasądzenie od każdego z powodów ad. 1 - 40 na rzecz pozwanej Spółki ad.1 oraz od każdego z powodów ad. 1 – 40 na rzecz pozwanej spółki ad. 2 kwot po 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Opolu w wysokości podwójnej stawki minimalnej określonej według norm przepisanych, oraz kwot po 17 zł tytułem zwrotu poniesionych przez te Spółki opłat skarbowych od pełnomocnictwa,

2. zasądzenie od każdego z powodów ad. 1 – ad. 40 w częściach równych na rzecz każdej z pozwanych Spółek ad. 1 i ad. 2 zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego w stawce minimalnej według norm przepisanych, a w tym kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu zażaleniowym oraz kwot uiszczonych opłat sądowych od zażalenia.

W odpowiedzi na zażalenie pozwanych, powód wniósł o oddalenie zażalenia w całości, jako oczywiście bezzasadnego oraz zasądzenie na rzecz powodów od każdej z Pozwanych kosztów postępowania zażaleniowego w wysokości stawki minimalnej

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powodów nie zasługuje na uwzględnienie .

Sąd I instancji rozważał w uzasadnieniu wyroku kwestię charakteru prawnego porozumienia z 18.05.2011 r. wskazanego przez powodów jako bezpośrednie źródło roszczenia.

W wyroku Sądu Najwyższego z 7.12.2012 IIPK 128/12 orzeczono, że nie może być zaakceptowany pogląd, że porozumienie zbiorowe partnerów społecznych określające prawa i obowiązki stron stosunku pracy, także bez „oparcia na ustawie” jest źródłem prawa pracy ze względu na treść art. 59 ust. 2 i 4 Konstytucji w związku z art. 9 § 1 k.p. ponieważ intencją ustawodawcy było stworzenie zamkniętego systemu źródła prawa i i ograniczenie ich katalogu do aktów wymienionych w art. 87 Konstytucji. Przepis art. 59 ust 2 ma charakter ogólny, poza tym został zamieszczony jako przepis gwarantujący jedno z praw politycznych w rozdziale II Konstytucji zatytułowanym „Wolność, prawa i obowiązki człowieka i obywatela”, a nie w rozdziale III „źródła prawa”. R. legis tego przepisu stanowi udzielenie gwarancji partnerom socjalnym dla ich prawa do zawierania dowolnych porozumień zbiorowych, celem tej regulacji nie jest natomiast uzupełnienie (poszerzenie) konstytucyjnego systemu źródeł prawa. We wcześniejszym wyroku z 30.05.2001 r. IPKN 435/00 dotyczącym podobnie jak uchwała z 23.05.2006 r. przywołana przez powodów na poparcie ich stanowiska procesowego prywatyzacji (...), Sąd Najwyższy stwierdził, że porozumienie wprowadzające pakiet zabezpieczeń spraw socjalno-bytowych, pracowniczych i związkowych zawarte pomiędzy organizacjami związków zawodowych pracowników spółki akcyjnej Skarbu Państwa a konsorcjum nabywców akcji tej spółki, określające na rzecz pracowników świadczenia nieprzewidziane w układzie zbiorowym pracy i nie stanowiące jego integralnej części nie jest źródłem prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 k.p. W wyroku z 29.07.2003 r. IPK 270/02 wydanym na bazie takiego samego stanu faktycznego, Sąd Najwyższy wskazał, że porozumienie którego strona nie jest pracodawcą nie może być źródłem prawa pracy.

Sąd orzekający w przedmiotowej sprawie utożsamia się z w/w poglądami kwestionującymi możliwość uznania porozumienia zawartego pomiędzy organizacjami związkowymi działającymi u pracodawcy a przyszłym nabywcą akcji za źródło prawa pracy w rozumieniu art. 9 § 1 k.p., ponieważ nie jest ono oparte na ustawie. Ewentualnego źródła uprawnienia można teoretycznie poszukiwać w kwalifikacji porozumienia z 18.05.2011 r. jako umowy na rzecz osób trzecich w rozumieniu art. 393 § 1 k.c., tego rodzaju koncepcja była niejednokrotnie również prezentowana w orzecznictwie sądowym. Przyjęcie założenia o porozumieniu jako umowie powoduje dalszą konsekwencję w postaci konieczności dokonania analizy jego treści z uwzględnieniem art.65 § 1 k.c. dotyczącym wykładni oświadczeń woli. Przepis ten stanowi, że oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których zostały złożone zostało, zasady współzycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. W umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Zapis porozumienia, na który powołali się powodowie formułując roszczenie stanowi, że „ w przypadku zwolnień pracowników w ramach restrukturyzacji obowiązywać będą odprawy w jednakowej wysokości (...) odpowiadającej 9 miesięcznemu wynagrodzeniu tego pracownika”. Powodowie wywodzili, że w latach 2013-2014, w których doszło do ustania ich zatrudnienia, nadal prowadzona była restrukturyzacja, wobec czego przy niekwestionowanej przez stronę pozwaną przyczynie wypowiedzenia umów o pracę przysługuje im odprawa pieniężna w zwiększonej wysokości. W przekonaniu Sądu II instancji, nie ma żadnych podstaw aby traktować porozumienie jako praktycznie bezterminową gwarancję wypłacania pracownikom odpraw pieniężnych w wyższej kwocie niż gwarantowana przez przepisy powszechnie obowiązujące. Istotne jest, że praktycznie natychmiast po zawarciu porozumienia wprowadzono w dniu 31.05.2011 r. protokół dodatkowy (...) do (...), w którym zawarto szczegółowe ustalenia dotyczące warunków otrzymania przez pracowników odpraw pieniężnych w zwiększonej wysokości, przy czym ostatecznie protokołem dodatkowym nr 12 z 20.09.2011 r. sprecyzowano, że ustalenia te dotyczą ustania stosunku pracy do dnia 31.12.2012 r. , protokoły te zostały podpisane przez tych samych przedstawicieli organizacji związkowych, którzy reprezentowali je w porozumieniu. Jako nieracjonalne i niemożliwe należy uznać, że w krótkim czasie sformułowano dwie niezależne od siebie regulacje tj. porozumienie z 18.05.2011 i protokoły dodatkowe do (...), w których zapewniono pracownikom ekstra świadczenia w tej samej wysokości praktycznie przy zachowaniu tych samych warunków. Sąd Okręgowy przyjął zatem, że wolą stron porozumienia było ustalenie odpraw na wyższym poziomie, jednak znalazła ona ostateczny wyraz w protokołach, które zostały zaakceptowane przez przedstawicieli organizacji związkowych. Protokoły te stanowiły swego rodzaju konsumpcję zapisów porozumienia, co wynika wprost z treści szeregu dowodów przeprowadzonych przez Sąd I instancji. Należy przypomnieć, że w latach 2014-2015 pełnomocnik reprezentujący wówczas i obecnie powodów wystosował do organizacji związkowych działających przy (...) S.A. w B. pisma, w których twierdził, że w porozumieniu z 18.05.2011 zawarto zobowiązanie do wypłaty na rzecz każdego zwalnianego w ramach restrukturyzacji pracownika odprawy w wysokości dziewięciomiesięcznego wynagrodzenia i zobowiązanie to następnie zostało „de facto” przyjęte przez samą spółką (...) S.A., która zaprzestała wypłacania odpraw od roku 2013, w związku z czym domagał się wyjaśnień „dlaczego związki zawodowe nie reagowały na w/w naruszenie praw pracowniczych i nierespektowanie ich uprawnień”. Równocześnie zarzucał, że „stan faktyczny nie pozostawia pozytywnego wizerunku Państwa działalności w spółce. Jego mocodawcy nie mogą się oprzeć wrażeniu , że „Państwa działania, nie tylko nie dążyły do ochrony interesów pracowniczych, ale istnieje podejrzenie, że celowo i w porozumieniu z innymi podmiotami zmierzały i doprowadziły do licznych naruszeń praw pracowniczych” (vide : pismo z 22.12.2014 – k. 119). W udzielonych wówczas odpowiedziach Związek Zawodowy (...) zamieścił informację o treści protokołów dodatkowych nr 11 i 12 zawierających ograniczenia w zakresie prawa do odpraw w zwiększonej wysokości, (...) stwierdził między innymi, że „ pozyskane (przez pełnomocnika) wiadomości i informacje odbiegają od rzeczywistych faktów zaistniałych w spółce”, po czym w piśmie z 23.01.2015 r. (k.128) przewodniczący tego związku M. D. (1) oświadczył, że „ w naszej ocenie protokół dodatkowy do (...) unieważnia zapisy porozumienia z 18 maja 2011 w zakresie odpraw”. Cytowane fragmenty pism organizacji związkowych stanowią, zdaniem Sądu Okręgowego, dobitny dowód ich rzeczywistych intencji w odniesieniu do relacji pomiędzy treścią porozumienia a protokołami dodatkowym nr 11 i 12, w związku z czym jako niewiarygodne należało ocenić zeznania świadka M. D. (2) złożone na rozprawie w dniu 2 lutego 2018, w których stwierdził on, że nie miał wiedzy , że protokół, który podpisał pozbawi niektórych pracowników prawa do odprawy w zwiększonej wysokości. Należy także zwrócić uwagę, że kolejny reprezentant związku zawodowego (...) J. D. (3) na rozprawie w dniu 15 września 2017 mówił o „ wprowadzonym protokole nr (...) do porozumienia”, co stanowi kolejny dowód na poparcie tezy o konsumpcji ustaleń porozumienia poprzez zapisy protokołów dodatkowych. Przywołane w

apelacji zeznania C. Z. , byłej prezes zarządu spółki (...) nie są tak korzystne dla powodów jak zdaje się uważać ich pełnomocnik.

Z jednej strony wprowadziła ona, że w jej ocenie osoby zwalniane w latach 2013 – 2014 miały prawo ubiegać się o odprawę dziewięćmiesięczną, a jej zamiarem przy podpisywaniu protokołu dodatkowego nie było wprowadzenie ograniczeń w tym zakresie, ale równocześnie stwierdziła, że porozumienie z 18.05.2011 było podstawą do stworzenia protokołu dodatkowego, a zapisy tego protokołu były wypełnieniem porozumienia. Wewnętrzna sprzeczność tych wypowiedzi oraz fakt, że C. Z. nie była stroną w/w porozumienia nie pozwala na wykorzystanie jej zeznań przy dokonywaniu rekonstrukcji intencji stron porozumienia i protokołów dodatkowych. W odniesieniu do pozostałych zarzutów apelacji należy stwierdzić, że właściwie zbędne jest przedstawianie przez skarżących obszernej argumentacji na temat kontynuowania przez pozwaną spółkę (...) procesu restrukturyzacji również w latach 2013 - 2014 i następnych oraz wskazywanie rzekomych zaniechań Sądu I instancji w odniesieniu do tego aspektu stanu faktycznego, bowiem przy przyjęciu założenia, że protokoły dodatkowe skutecznie ograniczają prawo do wyższych odpraw poprzez wprowadzenie zapisu o zwolnieniach dokonywanych w latach 2011 - 2012, kwestia ta nie ma większego znaczenia. Jako niezrozumiałe należy ocenić zarzut dotyczący braku wręczenia pracownikom wypowiedzeń zmieniających ich warunki pracy i płacy, na podstawie których zostali by pozbawieni uprawnień do świadczeń „wprowadzonych do ich indywidualnych stosunków pracy na mocy protokołów dodatkowych (...) do (...) i wpływu tego zaniechania pozwanych na uprawnienie powodów do uzyskania odprawy na podstawie obowiązujących ich nadal w 2013 i 2014 postanowień (...). Przywołane protokoły dodatkowe zawierają jednoznaczne w treści zapisy o przysługiwaniu wyższych odpraw pracownikom zwalnianym najpóźniej do 31.12.2012, w związku z czym nie było żadnych podstaw do wypowiedzania warunków płacy osobom, które nie nabyły takich uprawnień, ponieważ zostały zwolnione w okresie następnym. Podobnie należy ocenić odwołanie się w apelacji do protokołu dodatkowego nr 10 do (...) z 15.02.2011, Sąd II instancji nie jest w stanie dostrzec związku treści tego aktu z podstawą roszczenia powodów, bowiem znacząca część jego postanowień dotyczy „wrogiego przejęcia” spółki, do którego nie doszło. Protokół (...) również powołany w apelacji zawiera głównie zapis o obowiązywaniu układu do 30.05.2015, jego treść w żaden sposób nie uzasadnia roszczenia pozwu. Jako nietrafne należy zakwalifikować przekonanie apelujących, że dowody w postaci akt sprawy VI GC 156/14 czy też oświadczenia i pisma pozwanej mogą przesądzać o normatywnym charakterze porozumienia, bowiem ustalenie charakteru porozumienia tego rodzaju stanowi kwestie prawną, rozważania w tym zakresie zostały przedstawione powyżej. W pozostałym zakresie Sąd II instancji aprobuje w całości ustalenia oraz rozważenia Sądu I instancji przyjmując je za własne, w związku z powyższym na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I. Sąd nie znalazł również podstaw do uwzględnienia zażalenia pozwanych na postanowienie w przedmiocie odstąpienia od obciążania powodów kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanych. Sprawa może zostać uznana za wypadek szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c., ponieważ jest wielowątkowa i skomplikowana pod względem prawnym między innymi w kontekście niejednolitego orzecznictwa Sądu Najwyższego dotyczącego porozumień socjalnych jako źródeł prawa pracy. Rozstrzygając o zniesieniu pomiędzy stronami kosztów postępowania na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd wziął pod uwagę, że środki odwoławcze wniesione przez strony zostały oddalone, każda z nich przegrała w tym zakresie proces na obecnym etapie.

Daniel Chorążki Wojciech Sabat Tomasz Wierzchowiec